Max Sheltmann
Čudoviti prizori iz Jezusovega življenja

15. zvezek
Prevod: Sara Pavlič

Kazalo vsebine:
1. Popotnik iz zamorske dežele in kako se izvrši zdravljenje nekega slepega
2. Jezusova prisotnost bo dokazana z njegovim zdravilnim delovanje
3. Zakaj nam ostaja Jezus neviden
4. Popotnikovo hrepenenje po resničnem Bogu
5. Themann doživi Jezusa v duhovnem svetu
6. O skrivnosti Božjega nastanka - človeka
7. Themann, kot Gospodovo orodje
8. Božje darilo za kraljico

1. Popotnik iz zamorske dežele in kako se izvrši zdravljenje nekega slepega!

Op. Kdor bo pozoren na različna, zaporedna stanja duše v Filipu, se lahko nekaj nauči o takšnem skrivnostnem poteku takšnih nenavadnih ozdravljenj.

1 V Jeruzalemu in okrog njega je bilo med vrstami vernih veliko tarnanje, kajti trdota in hudobija duhovnikov je priljubljenega Štefana, silnega pričevalca za zveličarja Jezusa, brez strahu javno kamenjala! Izgledalo je, kot da so pozabljeni dnevi Binkošti, pozabljeni veliki uspehi apostolov. Odkrito sovraštvo templja je Jezusove privržence pognalo v strah in grozo, tako, da so mnogi hitro zapustili Jeruzalem in pribežališče iskali pri prijateljih in znancih izven Judeje.
2 Krdelo takšnih meščanov iz Jeruzalema na njihovem begu v Samarijo sreča Filip, oskrbnik ubogih in pozdravi: "Mir božji bodi z vami!" In s teboj in vse dni", se zahvali starešina beguncev. Osuplo vpraša Filip: "Brat Kinkar! Zakaj tudi vi bežite iz vase hiše? Je to strah za vase življenje, ali strah pred tempeljskimi biriči? Ali se ne počutite varne v zavetju in milosti Boga?"
3 "Brat Filip", mu žalostno odvrne Kinkar, "Glej moja žena in moji otroci in vsi, ki pripadajo moji hiši, se bojijo! Vse veselje je odšlo od nas, in strah in groza pretresata naša srca, če se kdo približuje naši hiši. Ali ni bolje, da si poiščemo mir v daljavi? Šele včeraj so bili zopet nekateri naši bratje odpeljani v ujetništva - in kdo ve kakšna usoda jih čaka?"
4 "Moj brat", odgovori Filip dobrotljivo, »vera, da nam Jezus Kristus stoji ob strani pa vendar poseduje neko moč, ki lahko ves strah in vso grozo premaga! Tam, kjer Vstali resnično živi v nas, sta vsaka skrb ali strah neosnovana! Gotovo, da je sedaj silni čas preizkušnje! Če pa pomislim kako dragoceno in čudovito dobrino sprejemamo, je že vredno se za to boriti. Kaj je vsa žalost, ves strah in skrbi proti temu, kar moramo varovati! Ali nisi tudi ti izvoljen da postaneš napolnjen z Njegovim duhom moči, ki

lahko osvobaja in naredi prostega! Jaz bi Mojemu Gospodu izkazal slabo službo, če se nebi pustil priganjati od Njegovega Svetega Duha! Vaš beg je slabost in dela nasprotnika močnega. Glej, kaj je delal Mojster, kam bi se lahko On obrnil, če bi tudi Njega hotela napasti slabost? On je imel samo sveto vero v svojo veliko nalogo, ki Mu je bila dana od večne ljubezni, Njegovega svetega Očeta. Postavljen na sredo svojih sovražnikov, je ostal zvest in poslušen in je iskal in našel v lastni globini izvire moči, iz katere je On deloval in ustvarjal."
5 Reče Kinkar po premisleku: "Brat! Ti ne poznaš našega položaja, ne občutiš mojih skrbi! Glej, če bi se govorilo samo o mojem življenju, bi rad ostal in se z vami boril. Ko pa slišim o trpljenju ujetnikov in vidim strah mojih, zgubim ves pogum. Toda prišlo je še nekaj zraven, namreč: naše molitve nimajo nobene moči več, in tako se počutimo brez opore! Zato je bolje, da gremo nevarnosti iz poti in potem tam, Bogu na čast živimo v neki drugi domovini!"
6 »Pojdite torej v miru po vaši cesti" odgovori Filip, » in iščite zveličanje tam, ko je vendar Kristus Jezus Sam! Toda pomisli: Njega ne moreš najti niti tu niti tam, če si zgubil povezavo z Bogom! Ali ste vsi pozabili na milosti polni čas, ko vas je Njegovo oko milostno iskalo in vam je vabljivi klic Njegove ljubezni hotel prinesti največji milostni dar? 0 Kinkar! Ali naj bo Njegova velika žrtev, ki je hotela tudi tebe in tvoje narediti za Svoje otroke, zaman? Sedaj, ko Gospod potrebuje priče, pa čeprav krvne priče, iščete pomoč pri drugih ljudeh? Še nikoli nisem bil tako predrt od moči in poln zavesti o zmagi, kot sedaj, ko živim v življenjski borbi zanj in Njegov nauk in božjo milostno prisotnost tako živo čutim v sebi."
7 Razmišljajoč odgovori Kinkar :"Brat! Jaz moje žene ne morem pustiti, da odide sama, ko moram njej in mojim biti podpora! Toda moja vera v Gospoda bo neomajna, kajti zemlja je vsepovsod Gospodova in vsepovsod je vendar On sam poklical ljudi, ki verujejo v Njega. Zato nas ne zadržuj, ker nas dolžnost opominja, da gremo naprej!"
8 Prav imaš, moj Kinkar, dolžnost nas postavlja na naša mesta! Tvoja je pri tvoji ženi, moja - pa je pri mojem zveličarju Jezusu! On zdaj govori v meni: Ne boj se! - Glej, Jaz sem pri tebi! In če se bo vse obrnilo proti tebi, sem vendar Jaz Gospod, in vse se mora ukloniti Moji volji! Temu pa jaz ne samo verujem, temveč sem o tem prepričan! To je vse moje zaupanje! Tebi pa še povem: Nikoli in v nobeni stiski ne daj slave v božjo milost tvoji veri!"
9 Tako gre Kinkar zdaj dalje s svojimi, - Filip pa moli v svojem srcu: "Gospod! Če me bo srečalo še več ubežnikov in bodo nosili v svojih srcih strah in grozo, kaj naj storim?"
10 Tedaj večna ljubezen odgovori v njem: »Okrepi svoje brate! Okrepi njihovo

slabotno vero! Bolje je, da bežijo iz strahu, kot, da bi me zatajili! Toda ti bodi brez skrbi! Jaz poznam vse moje in vem za vse njihove skrbi! Ti pa pojdi v Samarijo, tam te bo hotelo slišati veliko ljudi!"
11 Filip stori po Gospodovi volji, obrne se in spoznava vedno bolj živo milost od zgoraj.
12 Bolj, kot je oznanjal o Vstalem, toliko bolj se je dvigala v njem moč iz Boga in vzvišena samozavest, da sme s tem služiti Gospodu!
13 Tako prispe v Sebaste, glavno mesto Samarije, ki je bilo zgrajeno visoko na hribu in delalo prijazen vtis. Toda prebivalci tega mesteca zanj niso pokazali zanimanja, ker si je Simon, ki je stal v povezavi z nizkimi silami, znal pridobiti naklonjenost ljudstva. Neki angel, ki je posredoval v božji volji, pa svetuje Filipu, da ne odneha, temveč izkoristi vsako priložnost, ko bi lahko pričeval o Gospodu in Mojstru!
14 Z namenom, da bi poiskal čarodeja, mu pride naproti neki slepec, ki ga je vodila majhna deklica in ga prosi za majhen dar. Toda Filip nima ničesar, kar bi mu lahko dal, vendar mu je žal, da bi pustil siromaka oditi tako dalje, zato prosi v srcu: "Jezus Ti Zveličar! - Ti zveličanje vsega sveta! Izkaži se tudi na tem slepem, kot čudoviti, najčudovitejši darovalec vseh darov!"
15 Tu mu tiho zazveni nazaj: "Zaželi si dati v Mojem duhu, potem sem lahko v tebi moč za zdravljenje!"
16 Tako stopi Filip k ubogemu slepemu možu, rekoč: "Brat! Tvoje trpljenje občutim, kot bi bilo moje, toda iz vse žalosti vodijo stopnice tja do veselja!"
17 "Ja, v tem imaš res prav", odgovori slepi, "kadar nas siromake Jehova končno odreši in se odpeljemo v grob k našim očetom! To je tudi moja največja želja, toda na žalost izgleda, da ima Bog določeno veselje, če se uboga bedna bitja na tem koščku zemlje utrudijo in dotrpijo."-
18 "Mož, ne govori tako", se razvname Filip, "kaji to dokazuje, kako malo še poznaš Boga! Ti življenje v zadnjem času ni nič povedalo in je šlo kar tako mimo tebe in tvoje žalosti? Nisi nič slišal o tem, kako je veliki Mojster in Zveličar Jezus v vseh deželah in mestih mnoge bedne ljudi zopet pozdravil in jih naredil vesele?"
19 "Ja, slišal že", odgovori počasi slepec, » toda, ko sem prišel jaz, je že vedno odšel dalje. Vedno smo prišli prepozno in nikoli nismo mogli zvedeti pravega časa, ko je On hodil čez to pokrajino, zdaj pa naj bi bil mrtev, križan z dvema razbojnikoma! Kaj še lahko upam od njega?"
20 "Veliko - in pravzaprav vse", reče Filip prodirljivo, »kajti čeprav mrtev, On vseeno živi v Svojem duhovnem bitju in lahko, čeprav nevidno, kdor v Njegovo usmiljeno pomoč veruje, izvaja natančno enake čudeže, kot v Svojem zemeljskem življenju."

21 »Mi lahko to posreduješ?" vpraša živahno slepec, »da se bom tudi jaz naučil verovati v Njega, kot pomočnika in Zveličarja? To bi bila vendar največja dobrota v mojem življenju, če bi zopet videl in nebi bil več odvisen od miloščine drugih!"
22 »Potem pa verjemi mojim besedam - in prosi v globini svojega srca Zveličarja Jezusa, potem bo tudi tebi lahko resnično pomagal!"
23 Tu poklekne slepi na tla in goreče prosi: "Jaz verujem, Gospod in Zveličar Jezus, da moje prošnje ne boš odbil - in tako pomagaj tudi meni, tako, kot si že tisočem pomagal!"
24 Zdaj položi Filip svojo desnico na glavo slepega in levico na glavo majhne deklice in prične glasno moliti: "Gospod! - Jezus! - V Tvojem imenu in v Tvoji ljubezni! Izkaži se, kot Vsemogočni na tem ubogem in ga ozdravi s Tvojo močjo in Tvojo milostjo!"
25 Tok žive moči izide skozi Filipa in prešine klečečega - on pa nenadoma skoči pokonci in nadvse glasno zakliče: "Jaz vidim! - 0 Bog! – Jaz lahko spet vidim! - Že štirideset let nisem videl sonca, nobenega človeka, nobenega drevesa, sedaj pa imam zopet svoj vid, kot nekoč! 0 Bog! - 0 Jezus! To si lahko storil samo Ti, zato tudi jaz pripadam zdaj samo Tebi!"
26 Mimoidoči so postali pozorni, obkolijo to trojico in vprašujejo: "Asser, zakaj pa se vedeš, kot bi bil neumen? Kaj pa se ti je zgodilo?"
27 »Jaz vidim! - Jaz vas vidim - in vidim tudi tega moža, po katerem mi je bilo pomagano!"
28 Filip visoko dvigne svojo desnico in reče: "Poslušajte, dragi ljudje! Tega vašega brata, ki je živel samo od vaše miloščine in vaše ljubezni je doletela velika milost! Zveličar Jezus, ki je na križu na Golgoti žrtvoval svoje življenje in je zopet vstal od mrtvih, vendar hoče, da bi bili vsi, ki verujejo v Njega, kot Zveličarja, bili tudi deležni blagoslova Njegove ljubezni in Njegove odrešenjske moči. On mi je dal naročilo, naj grem k vam, da bi vam govoril o tej Njegovi zdravilni moči in o Njegovem resničnem življenju v nas ljudeh.
29 To trpljenje (žalost) tega vašega ubogega slepega brata me je žalostila, kot vsaka žalost boli tudi Gospoda in Mojstra Jezusa. In tako je prišlo, da sem, gnan od tega Njegovega duha vse-usmiljene ljubezni, prosil Njega za moč, da bi ozdravil tega brata. In glejte, on je veroval v to ljubezen in na zdravilno Jezusovo moč, ki je v duhu vedno prisotna, kjer Ga prosimo in kličemo, tako je sprejel zdaj on, kot milostni dar, zopet svoj vid. Ne čudite pa se zaradi tega tako zelo, kajti Jezus, Zveličar živi sedaj vsepovsod! Vendar bo On med nami lahko deloval samo, če bodo naša srca stala odprta za Njega in ga vabila. Ali niso vaša srca utripala za Njega, ko je s svojimi učenci hodil po vaših cestah in poteh? Ali niste vriskali, ko je On vaša trpljenja in

žalost blažil in mnogim ponovno vrnil novo srečo in pravo vero v Boga?
30 Svoj blagoslov vam je zapustil in upal, da Ga bo vaša ljubezen obdržala. Toda čas je storil, da so Njegovi milostni darovi pozabljeni! Ja, prišlo je tako daleč, da vi sedaj drugemu človeku ploskate in vriskate, ki z napačnimi dejanji dela navidezne čudeže in iz odurne dobičkaželjnosti taji vse, kar je božjega! Toda Jezusova ljubezen še vedno bedi nad vami in vam skozi mene ponovno sporoča: »Ne pozabite Boga in na Njegovo milost!" Spominjajte se vendar Njegovega milosti in 1jubezni polnega načina! On hoče ja vaše zveličanje in vašo večno srečo utrditi. Samo en edini pogoj je vezan na to: Verujte v Njegovo nenehno prisotnost in delujte v duhu Njegove ljubezni! Ti pa, pomiloščen od Jezusove ljubezni, pojdi domov in vselej izkazuj Njemu čast !"
31 Ob Filipovem govoru so poslušalci utihnili - nato pa je izbruhnilo vriskanje in vsak je hotel ozdravljencu stisniti roko. Prihajalo je vedno več ljudi, ki so hoteli vedeti, kaj se tu dogaja.
32 Asser, ozdravljenec, pa reče Filipu: »Ti dragi mož in prijatelj Boga! Jaz sem ubog in ti ne morem ničesar ponuditi, toda vsa moja srčna ljubezen naj velja tebi, če hočeš vstopiti v mojo siromašno kočo in si jo narediti za svoje bivanje. Tako, kot se je Bog, Gospod, mogočno izkazal na meni, tako naj se tudi milostno izkaže na nas in ti pusti prinesti hrano in pijačo!"
33 In Filip vstopi pri tem siromaku. Bilo je samo majhno zemljišče, ki sta ga obdelovala žena in sin, težko sta zemlji izvila plodove in zelo skopo so životarili štirje z njimi. Žena zakriči, ko ji Asser veselo zakliče: "Eva jaz te vidim! Jaz vidim vse, tukaj in povsod, kajti Bog mi je povrnil vid!"
34 "Bog?" končno vpraša Eva osuplo, "ali nisi leta dolgo prosil in molil Boga za ozdravitev? Kako pa to, da je šele sedaj uslišal tvojo molitev?"
35 *(Op. »Zakaj ne že prej?" vprašujemo tudi mi tukaj in odgovor bi se glasil: Ker naj bi bilo s to ozdravitvijo pripeljanih še veliko njegovih soljudi na pravo pot, zato je moral ta slepec najbrž tako dolgo zaman moliti.)*
36 »Vprašaj tegale tukaj in poglej na cesto«, odgovori Asser, "veliko naroda nama sledi, kajti tale mož je Jezusov prijatelj in božji poslanec!"
37 »Božji mir bodi s teboj!« pozdravi Filip pri vstopu. »Ljubezen in milost Boga sta hoteli, da sem prišel sem v Sebaste, da bi vam oznanil resnico o vstalem Jezusu in Njegovi besedi. Spustite ljudi notri, kajti to se tiče vseh! Vsi naj slišijo Njegovo sporočilo o božjem miru v človeku. Vsi lahko zdaj postanejo nosilci svetega božjega kraljestva skozi Jezusa križanega in zdaj vstalega za večno življenje."
38 Tako se je napolnila majhna soba in Filip ni postal utrujen z učenjem, nazadnje pa jim še obljubi, da bo naslednje jutro zopet na trgu. Veseli in verujoči ljudje prineso

darove ter hrano in pijačo v bogati meri. Obdarovanci pa hvaležno sklepajo svoje roke.
39 Komaj je sonce vzšlo, že pridejo mnogi radovedneži, ki bi radi videli tako čudežno ozdravljenega Assarja in poslušali besede velikega božjega poslanca. Pobožno nekateri zapojejo zahvalno pesem pred kočo in veselo vsi zapojejo Psalm 130 od 5 - 8 vrste.
40 "Moja duša čaka Gospoda in jaz upam v Njegovo besedo. Moja duša čaka na Gospoda od ene jutranje straže do druge. Izrael upa v Gospoda! Kajti pri Gospodu je milost in veliko odrešenje pri njem in On bo Izrael odrešil vseh njegovih grehov."
41 Filip stopi pred še pojočo množico in jih blagoslovi. Ko je bilo petje končano, dvigne še enkrat visoko obe roki in glasni moli: "Gospod! - in večni Bog! - Všeč Ti je bilo, da si zganil ta srca in te zdaj proseče čakajo! Pošlji nam Tvojega duha milosti, ljubezni in življenja, da bo njihova lakota potešena, vendar, da bi njihove zahteve po Tebi ostale trajne! Gospod Jezus! Razodeni se nam po Tvoji besedi zavoljo Tvoje ljubezni in resnice. Amen!"
42 Nato govori dalje vsem: "Prijatelji in bratje! Veselite se vsi, kajti Bog miru in resnice vam skozi moja usta ponovno oznanja, da je On vaša srca in vaše zahteve videl in hoče, da bi vsi zvedeli in doživeli, kako Bog ljubi svoj narod in svoje človeške otroke! Toda vi se morate te božje ljubezni najprej učiti razumeti, da ne bodo zmote in krive zahteve zgrabile prostor v vas. Res vam je veliki Zveličar že nekaj podaril, vendar je to počasi odšlo v pozabljenje. Zato mislite vedno znova na vse te darove, ki jih je večni Bog skozi Jezusa ponudil zemlji. To so bile duhovne dobrine iz nebes in naj bi služile, da bi nas naredile zrele in vredne za božje kraljestvo v nas. Toda vpliv hudiča je bil močnejši, kot milost iz nebes in tako je moral Božji poslanec pasti kot žrtev teme.
43 Toda poslušajte dalje, dragi ljudje, sovražniki so res triumfirali nekaj trenutkov, niso pa vedeli, da so si sami s tem sklenili smrtno obsodbo. Oni niso mogli slutiti, da bo z voljno sprejeto Jezusovo darovano smrtjo rojen duh v Njegovi najgloblji notranjosti, ki bo vsem Njegovim privržencem prinesel odrešitev od trdega hlapčevanja materiji.
44 Kot je Gospod, naš Mojster, Svojo lastno noč smrti spremenil (preoblikoval) s to v Njem bivajočo lučjo za najpopolnejši dan življenja, tako bo tudi v vseh tistih, ki Mu zaupajo in Ga na njegovih potih v svoji notranjosti sledijo, pustil vstati svojo luč in novo življenje. Zato sem poslan k vam in vam prinašam veselo vest: Jezus -živi! In vsi, ki verujejo v Njega, bodo smeli živeti z Njim v Njegovem kraljestvu najčistejše ljubezni. Jezus je premagal vsako smrt in križ, kot simbol žalosti in groze, je od Njega

dvignjen kot temelj novemu življenju. Kajti kakor hitro bo človek svoje trpljenje (žalost) na tej zemlji, svoj križ, kot z božjo dopustitvijo naloženo breme spoznal in nič več prosil za odvzem, temveč prosil za moč za voljno nošenje, bo tudi njegov notranji duh, njegova božja iskra razvezana (rojena). Ta nam bo presvetlila sveti namen (vzrok) vsega trpljenja in nas lahko naredi za prinašalce luči za druge, ki še tavajo v temi in iščejo in trpijo!"
45 Globok molk sledi tem besedam, ki so bile rojene v Filipovem srcu, nato po kratkem odmoru zaključi svojo pridigo: »Jaz sem bil priča mnogemu! Jaz sem Gospoda videl in slišal ton iz Njegovih ust, videl sem, kako je zdravil bolne in s svojo besedo na smrt žalostne zopet storil vesele. Toda tako veliko in silno kot je tudi bilo vse to, se vendar ne more primerjati s tem, ko je On, kot Vstali iz noči smrti stopil med nas poln Svetega duha življenja! Njegove prebodene roke in noge so bile polne zunanjih znamenj, toda Njegova velika dobrota, Njegova sveta ljubezen sta nam razodeli več, kot vsa znamenja Njegove božje vsemogočnosti! One so nam razodele največje in najsvetejše hrepenenje Božje ljubezni po Njegovi natančni podobi v človeku. Tako se je nagnil naš Gospod, v svoji milosti, k vsakemu posameznemu navzdol, da bi nas prosil: "Bodite - Moji otroci!"«
46 Globoko ganjen nad svojimi lastnimi besedami stopi Filip nazaj. Nato pa čuti Assar v srcu pritisk, da se še enkrat glasno zahvali Gospodu in Zveličarju Jezusu za silno milost, da sme zopet videti, s čimer je On tako vidno oznanil Svojo ljubezen do trpečih ljudi. In tako se prične vsesplošno veselo vriskanje, ki se| je končalo z zahvalnim psalmom.
47 Stopi pa nekdo k Filipu in reče: "Ti dragi božji poslanec! Če ti našemu Assarju nebi odprl oči, resnično, tvoje besede bi se izgubile kot sprej v vetru, zdaj pa so stopile v naše srce in mi se počutimo dolžni našemu Bogu, da se Mu zahvalimo! Kako prav pa si imel, da si nas opomnil, da je najboljše od Zveličarja že šlo v pozabo! Mi zdaj vidimo, da moramo to napako zopet popraviti. Zato te želimo prositi: Ostani pri nas, dokler ne bomo spet zvesti nasledniki njegovega najčistejšega božjega nauka. Vendar zdaj pojdi z nami do trga, tam jih že veliko čaka na tvoj pouk o Božji ljubezni, toda ti boš tudi videl, da je pri nas še veliko bede."
48 Reče Filip: »Pojdite že pred menoj, ljubi prijatelji, dokler ne bom pozajtrkoval in povejte vsem - moje srce in moja ljubezen je že pri njih.«

2. Jezusova prisotnost bo dokazana z njegovim zdravilnim delovanjem

1 Po zajtrku hoče marljiva Eva poskrbeti za navajena hišna dela, vendar ji reče Filip: "Tvoj sin Kenan bo vse najbolje opravil! Le pojdi z nami, da boš danes tudi ti doživela

in zvedela, kaj je mogoče Tistemu, kateremu mi zaupamo!"
2 In tako se tudi zgodi. Še majhna hčerka pa hodi tesno, kot vedno ob svojem očetu, kajti ni še mogla dojeti, da bi oče zdaj tudi brez nje našel svojo pot. Na trgu je bilo zbrano že veliko naroda, in tudi Simon, čarodej, gleda proti prihajajočim, vsekakor z mešanimi občutki, kajti dobro ve, da njegova delovanja ne nosijo vedno karakter odkritosrčnosti.
3 Filip dvigne svoje roke, blagoslovi množico in prične govoriti: "Vi možje in vi, ljubi bratje! S pozdravom Gospoda in Zveličarja Jezusa: mir naj bo z vami! Stopam v vašo sredino, da vam oznanim Gospodovo voljo, kakor jo jaz v sebi najdem za vas. Vi veste skoraj vsi o mračnih dneh v Jeruzalemu, ko so templjarji prisegli, da bodo na silo ubili najbolj plemenitega in najboljšega človeka med vsemi ljudmi. In to jim je tudi uspelo! - Toda zakaj? Ker je bila to, da se žrtvuje, izgovorjena Mojstrova volja! Kajti vsi Njegovi nauki, Njegovi dokazi ljubezni, Njegova čudežna dejanja v vesoljnih svetovih nebi dosegli tega preobrnjenega delovanja, če On tega trpljenja in najbolj grenke smrti na križu nebi prostovoljno sprejel na Sebe!
4 Res je imel dovolj moči, da bi lahko uničil svoje sovražnike, toda tega ni storil, ker je vedel: Samo s svojo ljubeznijo lahko zmagam! Kajti ta večno nepremagljiva moč nad vsemi sovražniki leži v Njegovi ljubezni, ki se je pripravljena žrtvovati za vse ustvarjeno. On je umrl! - In je s tem ustvaril novo pot od zemlje do nebes. On je umrl! - In je zopet vstal! On je predrl zakone materije in je s tem premostil obstoječi prepad med Bogom in človekom.
5 Če si vse Njegove nauke in dejanja zvrstimo pred našimi očmi, stojimo začudeno tiho pred veličino Njegovega duha in Njegove moči! Ko pa se prestavimo v Njegovo smrt in to s kakšno potrpežljivostjo in kakšno vzvišenostjo je prenašal svojo najgrenkejšo pripravljenost, vidimo pred seboj veličino Njegove ljubezni. Tempelj pa je s svojimi služabniki deloval zavestno proti Bogu in Jezusovo vstajenje, Njegovo čudovito pojavljanje tu in tam, kakor tudi Njegov odhod (vnebohod) v Njegova nebesa, trdovratno tajijo in z ognjem in mečem zasledujejo vse privržence Njegovega nauka o ljubezni! Šele pred nekaj dnevi so zlobni templjarji kamenjali Štefana zvestega pričevalca Jezusovega nauka, vendar se je tudi tu uresničila čudovita obljuba (napoved) : Bog stoji ob strani tudi v največjem trpljenju vsem tistim, ki Ga ljubijo in jim daje čudoviti pogum in moč, da vzdržijo!
6 Štefan je doživel živega Boga v notranjosti in njegova smrt je bila triumf nad vsemi sovražniki Boga! Neomajna vera v Jezusovo živo prisotnost ustvari izvire moči v nas in nam dnevno dokazuje o notranji povezavi med Bogom in človekom. Najvišje, kar lahko človek tu sprejme, je jasna zavest: moj Bog in Oče je tudi mene sprejel za

svojega otroka. To doživetje pa nas zdaj zadolžuje skozi vse naše življenje , da tudi druge opozarjamo na to milost, kajti verujoči otrok ne pripada nič več sam sebi, zato jaz pripadam zdaj vam! Večna ljubezen me je poklicala tu sem, in Njegova milost me dela za vašega služabnika. Vendar nad nami stoji Večni Bog, ki nam v človekovem Sinu Jezusu oznanja: »Jaz sem A - in 0! - Pričetek in konec!« Tako bodi tudi ti, Gospod Jezus, v tej jutranji uri tukaj pričetek - in Tisti, ki vse tako čudovito izpelje do konca! Amen!"

7 Filip utihne - gleda na zbrane okrog sebe - in nad njimi stran v daljno preteklost. Nato pa počasi nadaljuje: "Do sedaj ste verovali v Boga Abrahama, v tega velikega Boga večne pravičnosti in ste se strogo držali Njegovih vam danih zapovedi. Težko je bilo izpolnjevati pogoje in zdelo se je, kot, da niti eden ni popolnoma pravičen. Zdaj pa je prišel Bog sam v človekovem sinu Jezusu k nam, premaga, kot človek, z zbranimi tudi v Njem dremajočimi duhovnimi močmi dušne vezi bridkega v tej materiji in je s tem kot Prvi izpolnil božje zapovedi, katerih bi se morali držati. Bog je pravičen! Kajti zdaj Mu ne more nihče več očitati: »Gospod Tvoje zapovedi ni mogoče izpolniti! Ti zahtevaš preveč.« Bog zdaj oznanja vsem: »Glejte, kar je ta človeški sin, kot vezi svoje duše premagal v sebi, je zdaj mogoče vsakemu, ki ima isto dobro in resno voljo za to!«

8 Poslušajte dalje: Da bo zdaj mogoče vsakemu postati otrok večnega Boga in se že tukaj v zemeljskem življenju sončiti v Njegovi čudoviti Očetovi-1jubezni, nam je Jezus zapustil veliko obljubo, da bo vsak napolnjen z Njegovim premagovalnim duhom, kakor hitro si bo pričel prizadevati držati se Njegovih lahkih zapovedi ljubezni. Mnogi od vas so sami slišali iz Gospodovih ust sporočilo o božjem kraljestvu ljubezni, miru in zadovoljstva, ki bo vstalo v človeku brž ko se bo zaupal Njegovemu nauku.

9 Zato moji dragi, Mojstrovo zemeljsko življenje naj bo naš vzor in stalno ogledalo! Njegova ljubezen in Njegovo usmiljenje naj bo gonilna moč, ki nas bo priganjala in pritiskala, k Njegovemu kraljestvu! Kar se je z Njegovo smrtjo še sprožilo dvomov o Njegovem poslanstvu, je postalo z Njegovim vstajenjem zmagovalna gotovost! V Njegovem vnebohodu smo doživeli Njegovo zaupanje v nas, kako daleč smo ga dojeli z vso ljubeznijo naših src. In za Binkošti je prišlo izpolnjenje Njegove obljube. Izpolnjenje vseh naših hrepenenj po Njem! Kajti temu Svetemu duhu, ki nas je preplavil, stoji ves svet brez moči nasproti! Kogar se ta duhovna-luč še ni dotaknila je za krasote Njegovega kraljestva še slep, kajti samo temu Svetemu duhu ostaja to pridržano, da naše duše popolnoma razreši prirojenih vezi od posvetnega in nas naveže na Njega. Ta premagovalni - duh je že ponovno vrnjeni Jezus, kot bistvo in moč v prsih tistega, ki ga je sprejel iz srca Njegovega večnega Očeta! Če hočete, da

bo ta sveti Jezusov duh živel tudi v vas, verujte v Njegovo ljubezen in upajte v Njegovo milost in z ljubečimi srci služite vsem soljudem! - Potem se bo Njegovo upanje tudi skozi vas izpolnilo, da boste postali otroci po srcu Boga!"
10 Filip utihne - njegove, besede so prodrle globoko v srca njegovih pobožnih poslušalce, in tišina vlada vsenaokrog.
11 Tu pa stopi neki stari duhovnik, Joram, k njemu in reče: "Ljubi prijatelj !Tvoj govor je bil, kot izvir luči, ki je v mojem srcu razsvetlilo mnoge mračnosti. Jaz sem resno preizkusil in spoznal, da iz nauka tvojega Jezusa izhaja nova življenjska moč. Mi smo zvedeli za Njegovo smrt in tudi za Njegovo vstajenje in smo verovali, da je s tem izpolnjeno Njegovo poslanstvo. Kakor pa si ti to predstavil: to Jezusovo življenje naj bo naš vzor in ogledalo za našo popolnost, za to prijatelj in brat, pa nam še veliko manjka! Ta cilj je previsok!"
12 Filip mu odgovori: "Brat! Glej, če se nekdo že boji narediti prve korake na pot do takšnega cilja, vendar ne more nikoli doseči velikega in čudovitega ! Misli na Abrahama - on je veroval Gospodovim besedam in hodil poslušno in poln zaupanja po poteh, ki mu jih je Bog sam pokazal, naprej in prišel je do svojega visokega cilja! Misli na Jožefa v Egiptu. On je ostal zvest veri v Boga, kljub stiskam in nadlogam. Tiho in potrpežljivo je čakal v ujetništvu, upajoč na milostno vodenje svojega Boga in je tako premagal vse ovire in potem doživel od svojega Boga čudoviti odhod. In tako bi ti lahko navedel še marsikoga, ki je kljub pritiskom trdno veroval Gospodovim besedam in zaupal Njegovemu vodenju in tako prišel do cilja. Je temu tako težko verjeti: Bog! Ti čista ljubezen, ki si v človeku Jezusu! Ti hočeš, da se človek po Tvoji milosti in s Tvojo pomočjo preoblikuje v čisto ljubezen! Meni je pri tem tako lahko tako dobro verjeti temu, jaz sem notranje napolnjen s tako blaženo srečo, da, čeprav bi moral za to umreti, bi videl to, kot milost!" *(op. Kdo od nas bi lahko to rekel danes?)*
13 Jaz tega še ne morem tako hitro dojeti", se opraviči Joram, "mogoče se bom naučil te bolje razumevati."
14 Med poslušalci je bil tudi nekdo, ki je pogosto trpel od obsedenosti. Ta je postal v tistem trenutku zelo trpinčen od tega demona in ta kriči (demon v njem) "V ogenj z njim - tam je njegov prostor! Ovijte kače okrog njegovih rok in nog, kajti on je sokriv naše velike bede."
15 Tedaj stopi Filip tja do tega siromaka, naredi znamenje križa nad njim in reče demonu: "V imenu Jezusa Križanega in Vstalega! Zapusti to hišo in pojdi v puščavo k svojim!"
16 »Nikdar in nikoli! Ne grem od tod prej«, kriči on, » predno..."
17 »V imenu Jezusa ti zapovedujem!" reče zdaj Filip glasno. "Bodi poslušen mojim

besedam, drugače si boš zapravil še zadnjo milost! Vendar poslušaj: tudi za tebe je Jezus doprinesel Svojo žrtev. Pojdi tja kamor sem ti rekel in Jezus, Gospod, je pripravljen tudi tebi pomagati!"
18 Bolnik je postal mirnejši - tu pa položi Filip svojo desnico na njegovo glavo in reče: "Tako naj te blagoslovi ljubezen in ti podeli moč! Ti pa, Gospod Jezus, ozdravi ga popolnoma! Naj bo slavljeno Tvoje sveto ime. Amen."
19 Siromaku je bilo pomagano. - Po kratkem času spominjanja reče on: "Vi ljudje, poslušajte nekaj mojih besed. Živel sem v nekem peklu, strašen je bil kraj in grozne postave, tedaj stopi k meni svetel poslanec in me osvobodi iz tega (pekla). Kako sem vesel, da lahko slišim besede od tebe, ti božji poslanec, ki so mi prinesle ozdravljenje. Ja, Gospod Jezus! Tvoje ime naj bo vselej visoko slavljeno!"
20 Čarodeju Simonu pa je bilo nekoliko tesno pri srcu ob tej sceni z obsedencem, kajti on se ni počutil prostega krivde, pričel se je bati Filipa in se hotel tiho oddaljiti.
21 To pa opazi ozdravljenec. Takoj gre k njemu, ga trdno prime in reče: "Poslušaj, Simon! Tale mož nam prinaša drugačen evangelij, kakor ti, in o plačilu še nisem slišal nobene besede! To pa ni lepo od tebe, da hočeš oditi od tu zdaj, ko sem jaz odrešen zla, v katerega si me ti spravil, zahvali se božjemu poslancu, da svojega plačila, ki ti pravzaprav pripada, še nisi sprejel.«
22 Reče razburjeni čarodej: "Molči Jonas, kajti ti mi želiš hudo. Pri tvojem stanju sem jaz vendar nedolžen. Ti se nebi smel zgubiti, potem nebi postal beden."
23 Tu pa stopi Filip k tema dvema in reče: "Poslušajta, moje besede in ne nosita v sebi prepira in razdora! Ti Jonas se veseli in bodi hvaležen, da ti je Jezusova roka priskočila na pomoč in ti z ljubeznijo prišla naproti in ti Simon, pojdi v sebe in imej pred očmi, da kljub tvojemu brezvestnemu delovanju tudi tebi Zveličar in Rešitelj Jezus ponuja roko v pomoč! Tvoje početje in delovanje ti koristi samo na videz. Nič več dolgo, potem bo nastala v tebi noč, ker si obdan z mračnimi silami. Jezus pa vsem prinaša luč! In On je ta luč! V tej luči boš tudi ti spoznal novo življenje, življenje Božje obilice, tako, kot je to včeraj spoznal vaš brat Asser in danes ti, Jonas."
24 Odvrne Simon: "Kaj pa ti veš o mojem življenju in mojem delu? Vprašaj vse te, ki stojijo tukaj okrog, kaj sem jim nudil. Ali niste bili veseli in navdušeni od moje ponudbe? Slepim vračati vid in obsedence ozdraviti jaz ne znam. Imel pa bi veliko željo, da bi se tega naučil od tebe!"
25 Filip, napolnjen z duhom, reče resno: "Simon in vi vsi! Poslušajte v miru in z odprtimi srci, kaj vam moram povedati, ker me duh čiste in nesebične ljubezni priganja k temu! Med nami ni niti enega, ki bi lahko rekel, sam o sebi, jaz sem ves čas izpolnjeval božje zapovedi in voljo Gospoda Jehova Sabaota in tudi ni nikogar, ki bi

lahko rekel, jaz se lahko odpovem milosti Boga! Vsi smo krivi, in vsi potrebujemo Njegovo milost! Odkar pa je Gospod iz nadvse velike ljubezni žrtvoval Svoje življenje za nas, je zgrajena čisto nova pot, ki vsakemu nudi možnost, da prispe do tja, kjer leži cilj našega hrepenenja. Jaz nisem bil poslan k vam, da bi govoril o vaših željah, temveč, da bi vam pokazal pot do tega novega življenja in vam oznanil, čigavega duha otroci lahko postanete, če boste hoteli hoditi po tej poti.
26 Ti Simon nisi bil noben predhodnik, kajti ti si se trudil v očeh vseh veljal za velikega. Ti si kazal pot v svet, kjer mami ljudi poželenje in razsipnost, s čimer si služil nekemu duhu, čigar končni cilj je propad in smrt. Zdaj sem prišel jaz, gnan od Božjega duha, in sem vam razodel nasprotje. Pot, ki vam jo kažem jaz, se imenuje ponižnost, vdanost in odpoved in vas vodi v višino do notranje popolnosti in do večnega življenja z Bogom. Vi morate samo izbrati, ker ste videli posledice napačnega delovanja na vašem bratu Jonasu in ste smeli Jezusovo moč in milost doživeti z njim, katera mu je prinesla odrešenje. Ne, da bi se naučili tega sporočila miru, temveč sami doživeli: milost in Jezusovo prisotnost! Jaz nisem nič, Jezus pa je vse v vsemu! Svoje duhovno življenje nam hoče On podariti v upanju, da bi Mu mi potem podarili naš nizki jaz. Zdaj pa izbirajte najboljše med najboljšim - Vaša volja je prosta!"
27 Filip utihne – in tudi množica ostane v pobožnem molčanju. Simon si ne drzne nič več govoriti, kajti resnica vseh teh besed je bila vendar dokazana z ozdravitvijo Jonasa. 28 Za tem stopi Jonasova žena pred Filipa in reče glasno in z nenavadnim leskom v očeh: "Možje in žene! Dovolite, da tudi jaz spregovorim, kaj me stiska. Moje srce je tako prepolno veselja, da si želim, da bi končala v prahu, če nebi mogla mojemu velikemu Zveličarju izkazati hvaležnost. - Vi vsi veste o naši leta dolgi bedi. Potrpežljivo smo čakali, da bo tudi nam enkrat napočila ura, ki bo pomenila odrešenje, ali pa nas bo smrt odrešila vse bede. Toda od včeraj sem se naučila nekaj drugega. Jaz zdaj vem čemu nam naj bi služila vsa beda. Meni se ne spodobi govoriti pred možmi, toda moje notranje doživetje je bolj pomembno, zato hočem pred vami priznati, kako neizmerna in čudovita sreča me je zgrabila!
29 Lahko si predstavljate, da jaz od veselja in hvaležnosti nisem mogla najti spanca, dokler nisem zvedela, da to ozdravljenje še sploh ni prava sreča, kajti lahko bi nas kljub temu zopet doletela nesreča. Ko sem zdaj, kot nekoč Hana, molila in usmerila vse svoje misli k Bogu, svetemu Stvarniku, je nastala čudovita luč okrog mene in v kratkem času tudi luč v meni! Nad vse začudena gledam okrog sebe - izginila je naša hiša, izginil moj mož in moji otroci, kot tudi naš ljubi gost! Tedaj mi je postalo tesno in jaz sama sem se počutila tako tujo, toda neki ljubi glas govori poleg mene: "Ne boj se,

kajti glej, Jaz te poznam in sem te spoznal za vredno, da ti dam zdaj to, po čemer hrepeni tvoje srce. Konec tvojega trpljenja bo šele nastopil, če se boš lahko odpovedala vsaki zemeljski želji, ker sem vendar jaz tisti, ki ti lahko vse nadomesti.«
30 Tu pa vprašam: Kdo si ti? In kje si in kje sem jaz? Glas pa mi govori v še veliko bolj prijetnem tonu, kot prej: » Jaz sem ljubezen, ki vse nos, in moje življenje je zveličanje vsemu svetu! Išči Me v sebi, ker samo tam Me boš lahko našla.«
31 Hotela sem se obrniti, hotela sem videti, kdo mi govori, tu pa zmanjka luči, toda ostane mi notranje veselje, veselje kakršnega še nisem doživela. In v tem trenutku stoji Jezus pred mojimi očmi, takšen, kot sem Ga poznala, s svojo desnico kazeč navzgor, z levico pa kaže proti srcu. Hotela sem Ga zadržati, vendar to ni bilo mogoče, On je izginil, toda veliko veselje je ostalo! In v tem veselju si želim še bolj zvesto izpolnjevati svoje dolžnosti, kajti sedaj sem samo še dekla Gospodova". -
32 Ko je žena utihnila, blagoslovi Filip še enkrat vso množico in reče poln svetega duha: »Tako, zdaj pa pripeljite, kot v času Gospodovega življenja, vse vaše bolnike, da bodo s tem postale zvezane vse vaše zunanje stiske in boste lahko vstali v tem vse oživljajočem in osrečujočem Jezusovem duhu!"
33 Po tem, ko so vsi hitro pripeljali svoje bolnik in tiste, ki niso mogli hoditi, so z veseljem nosili, se polasti vseh src pričakovanja polna tišina.
34 Filip glasno kliče in prosi za Jezusovo navzočnost in slavi v Njegovem imenu Njegovo brezmejno ljubezen! - In v tem svetem trenutku so vsi ozdravili.
35 Hvaljenja in slavljenja nad tem ni bilo konca. Vera v Jezusovo nevidno prisotnost je bila v odprtih srcih znova utrjena. In celo čarodej Simon ponižno sprejme to vero.

3. Zakaj nam ostaja Jezus neviden?

1 Naslednji dan pošlje Filip Asserja v Jeruzalem k apostolom z veselim sporočilom: V Samariji je evangelij o Jezusu Kristusu sprejet! Filip je imel tu lahko delo, kajti klic njegovega zdravljenja hiti že vsepovsod pred njim v vasi in mesta in naredi, da so srca postala sprejemljiva, zato je vsepovsod milost božja postala vidna. Srca so se odprla osrečujoči vesti: Jezus živi! In mi smemo doživljati Njegovo prisotnost! Posebna posvetitev pa so bile ure, ko je Filip v imenu Jezusa Kristusa krstil može in žene. V vsej Samariji se je pričelo novo življenje. Bile so vpeljane miloščine in javno oskrbovanje, kot v občinah v Jeruzalemu, tako da v siromašnih hišah zahvaljevanja in pohval ni bilo konca.
2 Filip pa pogosto uči v Asserjevi hiši in noben dan ni minil, da milost in moč Gospoda od prisotnih ne bila živo sprejeta. Višek pa doživijo Samaritanci, ko sta prispela iz Jeruzalema dva učenca, Peter in Janez z Asserjem v Sebaste in se tudi nastanila v

njegovi siromašni koči. Peter, kot starešina, z vnemo pridiga o besedah Gospoda. Janez pa samo blagoslavlja.
3 Nekateri duhovniki, ki so nasprotovali tej vnemi, hočejo narod zopet odvrniti od tega. K tistim gredo Gospodovi apostoli v sinagoge in veliko naroda jim je sledilo. Veseli, toda tudi nekoliko prestrašeni nad veliko množico poslušalcev, polagajo duhovniki veliko čast na tisti dan in pričnejo božjo službo. Za tekst si izvolijo Izaija M, 6-28 (Neumnost služenja bogovom). Duhovnik Izrael poskuša z govorjenimi besedami povedati samo to, kar se pokriva z zapovedmi in preroki. Kajti, tako govori dalje, "nihče ne vidi nevarnosti bolje, kot tisti, ki je bil sam v nevarnosti, zato ta Gospodova prošnja po Izaiju: Držite se daleč od vsega novega, od tega, kar bi vas lahko pripeljalo v malikovanje. Na čarodeje so tudi še danes, bolj pozorni, kot na Jehovo in Njegove služabnike, in čudodelnikom se daje večja čast, kot božji besedi in kraju, kjer častijo njegovega svetega duha. Zato se obrnite in se ne pustite zaslepiti od nove resnice, ki vendar to ni!"
4 Poslušalci postanejo nemirni in plaho pogledujejo tja k Filipu in njegovim spremljevalcem. Ti pa ostajajo popolnoma mirni in čakajo nadaljevanje. Ko duhovnik utihne, blagoslovi občinstvo in hoče odstopiti, vendar Jonas ozdravljeni stopi k njemu in ga glasno vpraša: "Izrael, tvoja pridiga je bila dobra, toda mene je vznemirila, kajti "čudodelnika" imenuješ tistega, ki je mene osvobodil hudičev? Kako pogosto si ti sam poskušal svojo moč na meni, ko sem bil še beden, toda brez pomoči in nasveta si me vsakokrat zapustil. Glej, ena sama prošnja Jezusu, Križanemu in Vstalemu iz ust tega moža je zadostovala in jaz sem bil odrešen (osvobojen). Ti moje bede nisi dovolj globoko dojel in si občutil malo veselja ob moji rešitvi in odrešenju, drugače bi moral danes drugače govoriti. Mora biti odločilno samo vaše mnenje in vaša volja, in vsi drugi si ne smejo želeti nič drugega, kot vi? Poglejte te tri, oni nimajo nobene svoje volje več! Volja njihovega Gospoda in Zveličarja Jezusa je postala njihova volja. Vi duhovniki, pojdite v koče tistih, ki so bolezni in stiske potrpežljivo prenašali in so danes zdravi in polni veselja! Prepričajte se, oni ne hvalijo Filipa, ki jim je prinesel zdravje in veselje, temveč Jezusa, tega Maziljenca in Svetega Boga!"
5 Duhovnik je začuden, da sliši Jonasa tako govoriti, zato mu glasno odgovori: »Jonas, poslušaj! Ti si prvi, ki mi je z drznim pogumom povedal takšne besede, zato bodi tudi prvi, kateremu rečem: Če je vse tako, kot si ti predstavil, potem se hočem pokesati na vreči pepela in se priznati tudi za Jezusa iz Nazareta! Nihče naj ne reče, da je bil stari Izrael ovira za telesno ali duševno dobrobit. Kot znamenje moje povezanosti z vami naj zdaj Filip ali kdo drugi govori vsem navzočim."
6 Zdaj je bila pot za Petra in Janeza poravnana in Peter prične govoriti: "Vi možje,

ljubi bratje! Ljubezen in milost Boga naj bo z vami! Duh miru naj bo vaš del, ker je on en del iz Jezusa Kristusa, našega Gospoda, čigar priče smo mi tukaj! Priče Njegovega življenja; delovanja in ustvarjanja, vendar tudi priče Njegove smrti in Njegovega vstajenja! To je pravilno, da vi verujete besedi edino resničnega Boga in Gospoda in se Ga trdno držite in samo Njemu dajete čast! Kajti ravno zaradi tega smo mi tukaj, da bi potrdili, da Jezus ni hotel in učil nič drugega.
7 Bog od večnosti do večnosti, Stvarnik in vzdrževalec vseh stvari, je videl svoje stvarstvo v nevarnosti, ker duh razkroja, sovražnik vsega življenja poskuša ne samo čute, temveč tudi srca ljudi s svojim brezbožnim bistvom (vedenjem) napolniti. Od Adama naprej in od takrat vodi Bog borbo proti Svojemu nasprotniku. Vendar ta borba je samo zaščita Njegovih svetih milostnih dobrin, kajti Bog nikoli ni hotel uničiti svojega sovražnika!
8 Bog je postal človek in je dal sovražniku vseh bitij in življenja s tem ponovni dokaz, da je obdržanje vseh stvari temeljni-princip njegovega bistva (bitnosti). Z Gospodovo smrtjo na križu se je Njegov duh ljubezni, ki bo večno služila, nam še bolj razodel, Mi Njegove priče, smo videli Njegovo krasoto v Njegovem vstajenju od smrti, in doživljamo še danes Njegovo prisotnost in tokove moči in življenja iz Njegovega duha! Naj Njegovi sovražniki besnijo in poskušajo z ognjem in mečem iztrebiti Njegovega duha ljubezni iz src Njegovih naslednikov, pa jim to ne bo uspelo! Kajti Jezus - živi! Preizkusite to z odprtimi očmi in obdržite mir v vaših srcih, katerega Jezusova ljubezen vsakemu podari, ki brez strahu in zvesto deluje po Njegovi volji! In tako naj bo Gospodova milost v vseh stvareh vaš del! Amen!"
9 Zdaj pa stopi naprej Janez, blagoslovi vse zbrane in reče: »Skrbna ljubezen do vaših duš mi ne dovoli molčati, ker sem tudi jaz po neizmerni Gospodovi milosti postal vreden, za učenca in pričo Njegove moči krasote. Ni potrebno veliko govoriti o Njegovih znamenjih in čudežih, ker je še dovolj očividcev o tem. Toda duh me preganja govoriti o Njegovi ljubezni in Njegovem delovanju na človeštvu, ki je najčudovitejši milostni dar, in namenjen vsem, ki hočejo hoditi po Njegovih stopinjah (sledeh). Jezus Kristus, luč in zveličanje vsega sveta, ni samo nas, temveč vse poklical za nosilce tega Njegovega duha. Kajti šele tedaj bomo lahko v vsej obilici spoznali: kdo in kaj je bil Jezus - in bo večno ostal!
10 Vi veste veliko o Njem, toda Njegovega bistva spoznati in Ga dojeti tako, da bi vse stare in ukoreninjene pojme želeli odstraniti, za to novo luč iz Njegove ljubezni, se vam še izmika. Vaša beda in vaše stiske niso šle brez sledi mimo Njegovega srca, zato je tudi prišel k vam, kot tudi k mnogim drugim in vam ponudil roko za sveto zvezo in hoče postati vaš pomočnik in odrešitelj (osvoboditelj). Vse Njegovo stremljenje gre

za tem, služiti človeštvu in razodeti duha, katerega ste izgubili. To je duh ljubezni, ki ima v vseh nebesih svojo pradomovino in je gonilna moč, ki ne more počivati in mirovati, dokler niso vsi in vse ustvarjeno napolnjeni z istim (duhom). Tako je božje kraljestvo neskončni prostor, kjer je Njegova sveta volja ohranjanje in po popolnosti hrepeneči princip!
11 Posebno ta zemlja z vsemi prebivalci je poklicana za Njegovo kraljestvo in bo, kot milostni kraj in vzgojna šola dvignjena za to. Ne mislite: Zakaj smo to zvedeli šele danes? Vedite, prvemu človeku je bila ta njegova misija in visoki namen že razodeta. Gospod je zdaj to dolgo pot, ki je bila pogojena z izpolnjevanjem božjih zapovedi silno skrajšal in nam s Svojo ljubeznijo pokazal krajšo pot do te določbe.
12 "Novo zapoved vam dajem: ljubite se, kot vas ljubim Jaz!" so bile Njegove vsebinsko težke besede. In prav v tem leži za nas vse ključ, za čudovito večno življenje kamor naj bi prispeli. Ljubite se! - in tudi vi boste ljubljeni! Ljubite se! - In nebesa se vam bodo odprla! - Potem boste gradili duhu vsega življenja iz Boga prebivališče na tej zemlji. V tej ljubezni bosta izginili sovraštvo in nevoščljivost in postali žalost in trpljenje za pripravo notranjega razsvetljenja. Nasprotja med ljudmi, narodi, cerkvami bodo prenehala in mi bomo pustili Bogu zopet modro voditi vse naša spretnosti. Samo tej ljubezni bo mogoče vsakega človeka notranje oblikovati tako, da bo hotel delati samo tisto, za kar ga bo ta ljubezen, kot njegovo najgloblje notranje življenje priganjalo. Zato dajte tej ljubezni prostor v vaših prsih, da bo njen duh postal ustvarjalni in odrešilni princip v vas!
13 In zdaj pridi ti, Jonas, in sprejmi skozi mene tega duha, ki je svet, presvet in deluj iz istega po sveti božji volji! Vse ti bo mogoče, če resnično veruješ, vendar ostani ponižen in predan in vedno hvaležen tvojemu Bogu, ki se ti v Jezusu Kristusu danes približuje! Zdaj se ti ne bo treba bati nobenega sovražnika, kajti Bog je moč in oblast in svetost do in v vseh večnostih! Amen."
14 Jonas je pokleknil, in Janez mu položi roki pri teh besedah na glavo.
15 Nato se Jonas dvigne in z žarečimi očmi pogleda okrog sebe in reče: "0 Bog! - O Oče! - Jaz sem kot spremenjen! Kakšno blaženost si razrešil v meni! Kakšna sreča je v meni! Za to pa se ne bom zahvalil samo tebi, ti ljubi Janez, temveč svetemu Bogu v Jezusu Kristusu."
16 "Vse tvoje življenje naj bo ena zahvala", reče Janez, "in tvoji ljubezni naj ne bo nobena žrtev prevelika! Kajti s svojo ljubeznijo boš tvojim bratom in Jezusu, Križanemu in Vstalemu to dokazal. Glej, ta duh, ki ti je bil dan kot milostni dar, naj ti bo zdaj voditelj in luč. On bo vse tvoje notranje življenje in bistvo obnovil, tako, da boš lahko zdaj, kot novi človek oznanjal o velikih milostnih dobrotah, ki jih boš zdaj našel v

sebi. Tako bodi blagoslovljen iz tega duha in postani blagoslov za druge!
17 Ti pa, Izrael, ki si duhovnik na tem mestu, tudi ti si poklican za delovanje iz tega duha! Življenje bo rodilo zopet življenje in ljubezen vedno znova išče priložnost, kjer se lahko izkaže in da bi to dokazali naj bo naša služba na naših sobratih. Ne boj se, da boš postal nezvest tvojemu Bogu, kajti ti boš spoznal, da si v tem duhu, ki je življenje in ljubezen, Bogu tisočkrat bližje, kot če se boš držal vaših pravil in mrtvih črk. Prišel je čas, ko bo vsaka lupina odvzeta, ko bo samo zrno ali duh, kot najgloblje in resnično življenje v besedi služilo vam za kažipot. Ti si videl, kaj je mogoče tistemu, ki veruje, in si doživel ognjeni tok iz moči tega duha iz Boga. In tako ti kličem besedo iz ust Zveličarja Jezusa: Samo kdor dela po tem - bo spoznal, da to niso človeške temveč božje-besede!
18 Vidva pa, Asser i Eva, uredita vajino hišo, ker hočemo pri vaju sprejeti obed! Trdno pa verujta, da večna ljubezen pozna že vse vajine skrbi in vajine želje!"
19 Sinagoga se izprazni, toda na cesti jih sreča sprevod ljudi, ki jih spremljajo vozovi, ki jih vlečejo tovorne živali. Peter jim stopi naproti in takoj so ga spoznali. Kako so se prišleki razveselili, ko Jožef njihov starešina pozdravi Petra: Hvaljen bodi Jezus Kristus!" in Peter odgovori z besedami: "Njegov sveti mir bodi s teboj!"
20 Jožef trdno drži Petrovo roko medtem, ko reče: "Hvala Bogu, da smo te našli! Cela Samarija je polna govoric o tem, kar naj bi se zgodilo tukaj v Sabaste. Moji bratje koprnijo po pomoči in resnici, kajti hromeče leži na vseh nas Gospodova usoda. Mi vemo za Njegovo smrt in Njegovo vstajenje, toda te negotovosti ne moremo več prenašati: Kaj se bo zdaj zgodilo? Naši bolniki nimajo nobenega upanja več, vse zaupanje je nekam odšlo. Za njih je Zveličar mrtev! Vendar vest o ozdravljenju obsedenca in slepega je zopet dvignilo nova upanja, zato smo odhiteli tu sem in smo našli tebe!"
21 Vaši dvomi naj minejo, vaša vera pa naj se zopet dvigne", odgovori Peter, "toda vi morate znati verovati, da ne mi, temveč, da lahko samo Gospod in Mojster pomaga! Če pa boste pomoč iskali še pri ljudeh, boste doživeli velika razočaranja. Kar se je v teh dneh tukaj zgodilo ni čudežna moč, temveč posledica moči verovanja. To pa ni nobeno dobro znamenje, če lahko dvomite Mojstrovim besedam, ker je vsak dvom izdaja vaše ljubezni do Njega. Zato brat Jožef skrbi za to, da bo tebi zaupana čreda prišla zopet do pravega notranje notranjega reda! Pred tem pa pelji vse v gostišče, ti pa pridi k nam, mi stanujemo pri ozdravljenem Asserju!"
22 To se zgodi, cela skupina je dobila prostor v nekem gostišču in tudi bolniki na vozovih so bili najbolje preskrbljeni. V Asserjevi hiši pa je nastala gneča, kajti mnogi se niso hoteli ločiti od apostolov. Toda Janez napolnjen z ljubeznijo reče: "Bratje in

sestre, poslušajte, naj bo dovolj za danes! Zato pojdite v svoja stanovanja in se povežite v duhu z nami, da bo tok moči in blagoslova napolnil našo zunanjo življenjsko sfero! Pomislite, kjer so nebesa, je tudi pekel in kjer je posejano seme za večnost, poskuša tudi sovražnik vsega življenja vmes posejati plevel. Vaša srca morajo postati bolj tiha, da boste lahko dojeli veličino tega svetega čudeža - 1jubezni in postali bolj sprejemljivi za doživljanje še večjih čudežev. Največji in najčudovitejši čudež pa je: Njegovo sveto besedo v nas samih doživeti, katera poseduje vse sposobnosti, da nas ljudi naredi srečne in blažene!
23 Prilastite si Njegovo besedo! Kajti ona poseduje večno vrednost! Jutri pridemo v gostišče, kjer so se nastanili vaši bratje in tja vas povabim, ker naj bo tam razodeto, kako Gospod in Mojster razreši Svojo besedo!"
24 Postalo je mirneje, toda niso vsi odšli, kajti hrepenenje po čisti resnici je bilo v njih veliko! Kmalu je bilo postreženo z jedmi, kruhom, vinom, medom in sadjem in kako je Eva osupnila, da je vse to našla v svoji shrambi, kjer že leta ni bilo skoraj ničesar! Toda v njenem srcu zazveni, kot srebrni zven: »Veruj, Jaz nisem samo ljubezen, temveč tudi moč! Zato se veseli, da se bom tudi jaz lahko veselil nad teboj !"
25 Kako hitro in veselo hoče zdaj vse goste zadovoljiti. Toda neko tiho skrb vseeno nosi v sebi, da nihče ne vpraša, od kod vendar prihajajo vse te dobrote?
26 Peter blagoslovi vse navzoče, nato jedi in z veseljem vsi poprimejo. Kmalu na to pa pride tudi Jožef, vodja karavane in Asser ga odpelje tja, kjer sedijo trije božji poslanci, oni ga blagoslovijo in mu ponudijo kruh in vino.
27 Reče Jožef ganjen: "Prijatelji in bratje! Tako mi je, kot bi me Mojster sam blagoslovil in mi ponudil kruh in vino za okrepitev! Zato se tudi ne bom zahvalil vam, temveč samo Gospodu in Mojstru Jezusu."
28 »Delaj tako, brat Jožef!" odgovori Janez, »kajti mi ne iščemo zahvale, temveč srca, ki se lahko iz najgloblje duše zahvalijo velikemu darovalcu vseh dobrin! Potem se počutimo z njimi eno, in v tej enosti bodo znova osvobojene nove moči. Skupna prošnja in zahvala naredi vsako srce bolj prosto! Mi se smemo počutiti kot otroci, ki hočejo izpolnjevati samo voljo svojega svetega Očeta."
29 Tako vpraša zdaj Jožef: "Brat, povej nam, zakaj Jezus, ta živi in vstali ni mogel ostati na naši zemlji? To bi bil vendar za vse ljudi največji dokaz njegovega Božanstva in njegovega poslanstva, če bi vsepovsod v vsej Svoji krasoti in neuničljivem telesu občeval s Svojimi človeškimi otroki. Kako kmalu bi moralo vse zlo prenehati in ustvariti prostor sveti resnici."
30 Na to odgovori Janez: "Brat Jožef! V tvojem vprašanju je še veliko nepoznavanja o resničnem bistvu in življenju Jezusa. Ti govoriš po meri tvojega Človeškega razuma

in pojmovanja in ta preprečujejo v tebi čista in resnična spoznanja, predvsem bodi prepričan, da je Gospod po svoji sveti besedi vedno in vse dni prisoten pri nas in bo vse do konca svetov! Nikoli On ne bo odšel od Svojih! Samo osebno in telesno se je moral On ločiti od nas in s tem od vseh ljudi, da bi nam in s tem vsem rodovom dal mogočnost, da bi delovali iz svoje proste ljubezni in delali po Njegovi sveti volji. Človek, ki je že po naravi len, bo s tem prisiljen preiti v pravo delovanje, da lahko iz tega doživi veliko najčistejšega veselja, v ustvarjalni obliki mnogo spremeni in na novo oblikuje. Mojster, kot popolni človek nam ni pokazal spoznati samo bitje temveč nam je dopustil skupno doživeti silno premagovanje vsega zla, s čimer se je On združil z Bogom in Mu je bilo mogoče vse!
31 Vse človeštvo je prišlo na najnižjo točko in njihova usoda bi bila beda, smrt in uničenje. Toda Gospod se jih je usmilil in ustvaril s Svojim vzornim zemeljskim življenjem sredstvo in poti, da se lahko vsak ubrani zla! Njegova misija, kot človek je bila končana in s Svojo žrtvijo je potrdil novo zvezo, ki jo je naredil z vsemi ljudmi! Njegov premagovalni duh je sedaj volilo vsem, ki imajo pošteno in dobro voljo nositi pred očmi Njegov cilj in ta se imenuje: Postati eno - z Jezusom! Če bi bil ti in prav tako vsi drugi pod nenehnim vplivom Njegove osebne prisotnosti izpolnjevati Njegovo voljo, bi bil vendar oropan za najčudovitejše, namreč za prostost svoje volje in delovanja in s tem božjega otroštva, kot Njegov večni dedič. Ti bi bil res služabnik ali hlapec, in bi sprejemal plačo za svojo službo, moral pa bi se tudi vedno zavedati, da bi lahko bilo tega tvojega stanja ali službe enkrat konec. Če pa ti s svojo prosto odločitvijo hočeš sodelovati na tem velikem Jezusovem delu in ne vprašuješ za plačilo ali po Njegovi vidni-osebni prisotnosti, sprejmeš Njegovo življenje ali Njegovega duha v sebe in postaneš Njegov otrok. Kot Njegov otrok pa si nosilec in uresničevalec Njegovih velikih misli in poskušaš z vso močjo svoje ljubezni do Jezusa tudi uresničiti, kar v tebi, kot misel in ideja miruje. Tvoje hrepenenje pa je sedaj enako še zaklenjenim vratom, ki se ti bodo odprla, ko boš postal dejaven v Njegovem čudovitem duhu. Da pa smeš biti dejaven v Njegovem duhu je velika milost in skriva edino pravo srečo! In samo zavoljo naše večne sreče in zveličanja Jezus ni mogel ostati pri nas v človeški obliki!"
32 Jožef molči, toda te besede mogočno delujejo v njem in v drugih. In tako se je končal ta dan.

3. Popotnikovo hrepenenje po resničnem Bogu

1 Ko so vsi odšli k počitku stopi neki angel viden k Filipu in mu pokaže nove naloge za njegovo delovanje. Začuden, da mu Gospod ni Sam v njegovem srcu nakazal

naročila, vpraša Filip: "Ti ljubi božji-poslanec, kako pa to, da je Gospod, tvoj in moj Bog, tebi sporočil moje naloge, ki jih moram rešiti, ko je vendar moja največja blaženost, če jaz Gospoda in Mojstra sam slišim v sebi?"
2 "Moj brat!" odgovori angel, glej, tudi mi imamo hrepenenje služiti v mnogih stvareh in za nas je blaženost, če lahko z vami, zemeljskimi prebivalci stopimo v stik. Mi iščemo takšne priložnosti in prosimo Gospoda in svetega Boga za to in rad ustreže takšnim našim prošnjam. Ti si osupel, ker ti, kot človek v tvoji naravnosti, naše specifičnosti še ne moreš prav dojeti, toda, če mi pridemo k vam, naša služba ne velja vam, temveč temu nastajajočemu božjemu življenju v vaših prsih. Še ste držani v temi v vseh duhovnih dosežkih, ki to posvečeno duhovno-življenje, kot vzrok dozorevate, toda veseli se, če smeš sedaj tudi ti doživeti in zvedeti, kako boš v svojem notranjem življenju ljubezni in resnice iz Boga podpiran od mnogih moči!
3 Duhovna noč je zavladala nad zemljo in udarja s svojimi nemimi močmi na vrata luči. Njena zahteva je luč! (*op. Spoznati luč o resničnem pomenu našega zemeljskega življenja*)! Luči pa je pridržano, da bi odprla vrata in posvetila v temo in bi postalo vse razsvetljeno in bi vsak v luči spoznal veliko sveto resnico o Bogu in sveti pomen v vseh življenjskih oblikah.
4 Tako pojdi zdaj, brat, po volji Gospodovi proti poldnevu (proti jugu) na cesto, ki vodi iz Jeruzalema proti Gazi, kjer je vsenaokrog puščava in praznina. Toda eno še sprejmi v svojo zavest: Da se pred obujenim življenjem v tvojih prsih iz Kristusa priklanja vse nebo in da ti v tem bivanju in življenju ustvarjaš obliko novih nebes, kjer hoče Gospod in večni Bog zdaj, kot tvoj Oče prebivati! Zato cenim mojo tebi izkazano službo tako, kot če bi s tem služil Bogu Samemu. - Božji mir naj bo s teboj!" - in Filip je ostal sam.
5 Takoj se je pripravil in odšel po ravni poti proti poldnevu, svojemu po angelu pokazanemu cilju naproti. Vesel v srcu in brez, da bi veliko spraševal po nalogi, ki ga čaka, hodi samo s kratkimi oddihi skozi no, in jutranje ure in končno prispe v okolico peščene puščave, ki bi res lahko bila njegov cilj'.
6 Tu vidi Filip že od daleč majhen voz, v katerem sedi neki mož in duh v njem ga opozori na njegovo misijo in reče: »Pojdi tja in se drži tega voza«. Brez dolgega razmišljanja gre proti vozu in sliši, kako mož glasno bere v preroku Izaiju (dejanja apostolov 8. vr. 26).
7 Filip pozdravi in vpraša: »Ali tudi razumeš kar tukaj bereš ?«
8 Kako bi lahko razumel, ko me pa ni še nihče podučil in mi dal spoznanje, ki je potrebno, da bi lahko razumel vaša pisma. Prišel sem v Jeruzalem, da bi molil edino resničnega Boga v vašem templju, pa so mi dali ta pisma! Hočeš prisesti in mi dati

potrebna navodila? Jaz sem Themann, zaupnik in svetovalec moje kraljice Kandaze v zamorski deželi in kdo ve, kdaj bom spet prišel v Jeruzalem!"
9 Tako sede Filip k njemu v majhen voz*,(op. brat M. S. (Maks Seltman) piše: "Jaz sem videl to sceno, voz je imel samo dva kolesa in je bil prirejen tako, da je ravnotežje nosil konj. Šotorsko streho so nosili štirje okrogli leseni stebri, ki so ščitili pred sončnimi žarki in med tem, ko je Themann bral je pustil konju, ki je bil okrašen s svetlimi kovinskimi obeski, prosti tek*) - mu vzame iz roke pisma in glasno bere sledeča mesta v 53. pogl. 7 in 8 vrsta v Izaiju: Ker so ga mučili se je uklonil in ni odprl svojih ust, kot jagnje, ki ga peljejo v zakol in kot ovca, ki umolkne pred svojimi strižci in ne odpre svojih ust. Iz ječe in sodbe je bil odpeljan, toda kdo pomisli v Njegovem času, da je bil iztrgan iz dežele živih in od hudodelstva njegovega naroda zadet do smrti?"
10 Themann debelo pogleda Filipa in reče: »Prosim te, pojasni mi pomen teh besed! 0 kom govori to vaš prerok? Iz vaših izročil je težko razumeti nekaj svetega."
11 Tu pa Filip odgovori: »To je samo tvoje lastno mnenje, ker ti je naš Bog še nekaj tujega! Ko pa boš tega našega velikega Boga spoznal, boš razumel tudi Njegovo besedo, kajti v besedi je On nam vsem blizu! *(op. v tem svetem notranjem pomenu je v vsaki božji besedi duša blizu božanstvu*). Njegova sveta beseda nam daje obljubo o rešitelju od vsega zla. In ravno o tem bereva v Izaiju. Ti si gotovo slišal o velikih dogodkih v vsej Judovski deželi in o največjem ob velikonočnem praznovanju v Jeruzalemu. Tu prerok v Izaiju že nakazuje na tega odrešenika, na Jezusa in Njegovo križanje! On je bil po velikem odrešenjskem načrtu Boga poklican, da vsemu človeštvu pripravi pot po kateri bi se lažje kot po postavi (zapovedih) vrnili zopet nazaj k edino resničnemu božjemu življenju,
12 Redki so spoznali v Jezusu iz Nazareta izpolnjenje vseh napovedi in veliko krasoto Njegovega notranjega bistva. Že od najzgodnejše mladosti naprej je vedel: Velike stvari se lahko rešijo samo skozi velikega duha, kakršnega ta zemlja še ni spoznala. Zato so bili vsi v Judeji in Samariji bogato blagoslovljeni skozi tega Človekovega Sina Jezusa iz Nazareta. Ni bilo dovolj, da so nekateri čudeži, marsikatera dejanja ljubezni pretresala srca in pustila, da so hitreje utripala, kadar se je slišalo: Jezus iz Nazareta prihaja! Veliko bolj mogočne kot dejanja so bile Njegove besede. Besede o notranjem življenju! Besede - iz življenja Boga! Vse stare predstave v nas so postale kot nove. Nova upanja in novo življenje ustvarjajo nove ljudi, ljudi, ki v Jezusu zdaj doživljajo svojo notranjo oporo in svoje večno srečo (zveličanje). Tako je bil zemlji dan novi duh in ta duh je življenje, ljubezen in Jezusovo bistvo (bitje)!"
13 Razmišljajoč reče Thimann: "Ljubi prijatelj! Jaz pa še vedno ne morem razumeti,

kako ti tega Jezusa povezuješ s pisemskimi teksti? Pripoveduješ mi veliko osupljivega in velikega o tvojem Jezusu, te besede tukaj pa nakazujejo na veliko žalostnega in na tiho ponižnost in da On pade, kot žrtev zlobe Svojih sovražnikov."
14 Odvrne Filip: "Jaz še nisem čisto gotov z mojim pričevanjem o veličini in sijaju, ki sta postali v Njegovi brezmejni ljubezni za posrednika med svetim Bogom in nami grešnimi ljudmi. Glej, svet je do notranjosti zapeljan od nekega duha, ki hoče Boga in Njegova dela uničiti. To je prišlo tako daleč, da ta sovražnik mirnega življenja živi v blodnji - da je on Gospod. Ja, na zemlji ni človeka, ki nebi vsaj enkrat postal žrtev tega uničujočega duha! Še kratek čas in svet bi stal pred svojim lastnim uničenjem, iz katerega ne bi bilo več nobene odrešitve.
15 Ta človek Jezus pa ni videl samo te nevarnosti in posledic. On jih je pregnal in zastavil Svoje lastno življenje, vse Svoje hotenje (voljo) in znanje na mesto, kjer je sovražnik vsega življenja hotel postaviti prestol. Njegovo najčistejše življenje in nad vse velika ljubezen in zvestoba je to večno obdržanje, (obstoj) na katerem se mora razbiti vsak greh in njegove posledice! On Sam se je naredil za posodo in je vzel vse naše krivde in zla dejanja na Sebe in odnesel v Svojem telesu vse prekletstvo na križ! Če bi Jezus izpolnil samo voljo Boga, bi bilo res Njegovo sveto poslanstvo izpolnjeno, toda brez velike vrednosti za prihajajoče rodove. On je moral k temu narediti še nekaj sam iz Sebe in to, kot največje, na to ljudje skoraj nikoli ne pomislijo.
16 On je moral pred vsem pozabiti, kdo je pravzaprav bil, moral se je vživeti v Svoj človeški jaz, moral je to oddaljenost od Boga zablodelega človeštva v svojem lastnem notranjem svetu poiskati v tem, ko se je našel, kot čisto naraven človek. Zaradi tega stanja je moral On zemlji plačati vsak davek za Svoje meso in Svoj jaz tako, da je vse človeške slabosti in skušnjave premagal. Sedaj stoji kot Gospod in zapovednik nad vsemi zemeljskimi postopki in nad vsemi naravnimi silami, ostaja, kot človeški sin, vedno preprost in pripravljen pomagati vsem revnim in živi s tem, v Njem nastalem Božjem-življenju, vidno pred nami. Kako visoko cenjeni so ljudje te zemlje od Jezusa, se ne da obleči v besede, Kajti On, veliki in čudoviti, je položil Svoje življenje na tehtnico za odrešitev zablodelih. On je sprejel borbo s sovražnikom življenja in je navidezno podlegel. Toda - po treh dneh je vsa neskončnost radostno doživela, da je Jezus, kot Gospod tudi zmagovalec nad vso smrtjo in lahko glasno zakliče: »Jaz - živim! In skozi Mene bodo živeli vsi, ki verujejo Vame in Mi hočejo slediti!«
17 Moral bi sam doživeti to zmagoslavje in sam stati v vseh stopnjah najglobljega trpljenja, da bi razumel: Jezus je zmagovalec! Jezus je zdaj končno Gospod, kateremu se morajo ukloniti vsa nasilja! Njegovo vladanje pa je kot balzam za vsa ranjena srca, je nežni klic in povabilo, da bi z Njim uživali tiste velike duhovne

dobrine, katere je On v svoji neskončni ljubezni pripravil za vse zablodele!"
18 Themann zgrabi Filipovo roko in reče presunjen: "Dobri prijatelj! Ti govoriš, Jezus živi, On je šel skozi vso smrt! Toda, ali ni bilo nobenega drugega sredstva zanj, kot ta Njegova najbolj žalostna smrt, da bi ljudi pripeljal k Bogu? In povej mi, kaj ima zdaj ta Njegova smrt opraviti z menoj ali drugimi ljudmi. Res sem slišal za Njegovo ime, imel sem tudi že pogosto željo, da bi prodrl globlje v skrivnost, ki obdaja Jezusa, dokler se nisem hotel zdaj sam prepričati na mestu in kraju o Jezusovem poslanstvu in Njegovem božanstvu. Rad ti verjamem, še rajši pa bi veroval Jezusu, če bi se mi lahko razodel."
19 Reče Filip: "Prijatelj! Po meni te Jezus, ta sveti pozdravlj, in vabi tudi tebe k sodelovanju na Njegovem delu! Njegovo delo je ponovna postavitev starega božjega-reda med človekom in Bogom in je postavitev človeštva v svete pravice božjih-otrok!
20 Z dogodkom na Golgoti je Bog skozi Jezusa dokazal, da je vse meso samo zaščitna oblika vsakega duhovnega življenja in da se z vplivom božjega milostnega toka mora duh priznati k duhovnosti! Ta odrešilna Božja-1jubezen, ki jo je Jezus izpolnil v vsakem delu in dejanju, je čudoviti dar, ki bo ponuden zemlji, kot dedina. Res stoji zapisano: Jezusa so iztrgali iz smeri Njegovega življenja ven! Toda Njegov duh je vendar tisto vseprodirajoče, vse obsegajoče in vse posvečujoče življenje in ne more biti nikoli iztrgano iz Njegove smeri!"
21 Reče Themann: " Vidim, da imaš prav! In temu zdaj lahko verujem. Toda mi smo za vas vendar tuji ljudje, tuj narod. Ali milostni tokovi vašega Boga ne pripadajo Njegovemu od Njega izvoljenemu narodu? Kako mi lahko dokažeš, da naj bi bil Jezusov duh vsesplošna dobrina vseh ljudi? Nihče nebi bil bolj srečen, kot Jaz, če bi lahko to Jezusovo sporočilo vzel s seboj v Nubijo in bi lahko povedal vsem: Jaz sem zdaj našel srečo (zveličanje) in ga prinašam s seboj tudi vam, kot milostni dar večne Božje-1jubezni! Povej prijatelj ali mi lahko tudi o tem daš pojasnilo?"
22 "Brat", odgovori Filip, » ali misliš, da Bog svoja dela samo polovično izvrši? Res se mi imenujemo Njegovo izvoljeno ljudstvo, toda zakaj? Ker je zaradi naših pobožnih praočetov ostala naša vera v našega Boga Jehova najčistejša. Vendar se je tudi naše prastaro verovanje v Boga skozi naše zmotne in napačne nauke popačilo. Samo posamezniki so Mu ostali zvesti in zavestno držalo nežno povezavo med Bogom in našim narodom in čakali na izpolnitev nekoč od Njega dane obljube.
23 In tako se je zdaj izpolnila tista nekoč dana obljuba, da se bo Bog sam pri nas zaplodil. In kar se bo rodilo, kot človek - kot Jezus 'je postalo nosilec in zbiralna točka večnega življenja ljubezni iz Boga. Skozi mnoge notranje borbe proti tem tudi v Njem prirojenih človeških slabosti, On naredi vso žalost, trpljenje in mračnosti usode za

potrebne stopnice premagovalnega duha, ki naj bi nas vodil do duhovnih višin. On črpa iz izvira Svoje ponižnosti vedno nove notranje moči, da svoje veliko delo dokonča. Njegovo delovanje in poučevanje je bilo postavljeno na popolnoma svobodno voljo brez, da bi ena sama duša bila pregovorjena naj veruje vanj. Odkrito pred vsem svetom On razloži:« Delujte po Mojem nauku in Mojem vzoru, šele potem boste zvedeli in doživeli, da so Moje besede Božja-resnica in Moja dela ustvarjena iz duha Božje ljubezni!
24 Zato zdaj leži na resnosti vsakega posameznika, da preizkusi Jezusove besede, da izgine vsak dvom. Kaj bi tebi koristilo, ča bi mi brez nadaljnjega veroval, pri naslednji priložnosti pa bi deloval v čisto drugem duhu? Ali nebi postala tvoja notranjost sprta in ti prinesla nezadovoljstvo in nove dvome? Tu je veliki in čudoviti Mojster vsega življenja preprečil in vsem ljudem pokazal, kako se edino z delovanjem po Njegovem nauku ljubezni, lahko duh čistega Jezusovega bistva tudi v njih razodene. Kar pa je našega Mojstra oživilo in osrečilo, naj tudi vse Njegove naslednike oživi in osreči. In tako bo vsak spoznal, da se samo v tem duhu popolne predanosti dokazi množijo, da je tudi on izvoljen za Njegovega otroka. Mnogi so poklicani, ja vsi, toda malo je izvoljenih!
25 In kdo so ti izvoljeni? Tisti, ki Jezusovega duha in to v njem bivajoče življenje dojamejo in ne šele vprašujejo, če je pred razumom tudi prav n. pr. blagoslavljajte vaše sovražnike i.t.d. tisti, ki svoja srca preoblikujejo za novi, veliki, čudoviti svet ljubezni, ustvarjajo prostor novim nebeškim močem in v njihovem notranjem življenju in bistvu hočejo samo kot Jezus delovati in ustvarjati! Vsega tega pa ti ne pripovedujem zato, da bi mi moral verjeti, temveč, da ti sam sebi postaviš nalogo, da to osrečujočo resnico Jezusovega nauka zdaj tudi izveš in doživiš. Glej vera v besede črk ubija, toda duh v besedi, on oživi našega duha!"
26 Navdušen nad Filipovem odgovorom zgrabi Themann roki božjega sla in reče: "Moj prijatelj! Kot pozdrav iz sveta mojega hrepenenja zvenijo tvoje besede in sproščajo v meni veselje in redko srečo. Želel bi te prositi, govori še naprej v tem duhu polnem življenja, ki mi svet, ljudi in zdaj tudi Boga dovoli videti čisto drugače. Velika razlika je, če moram sam utrudljivo iskati v tem pismu ali če se Bog sam potrudi in mene, tujega zemeljskega sina, dvigne na stopnjo, ko lahko Boga spoznam v Njegovi neskončni ljubezni do ljudi."
27 Reče Filip: "Moj ljubi brat! To, da ti mene razumeš in resnico o Bogu lahko dojameš, je neskončna milost Jezusa, našega Gospoda, kot izpolnitev tvojega odkritosrčnega hrepenenja. Res bi bil lahko vsak človek deležen te milosti, toda kako malo jih je, ki hrepenijo in jo dojamejo! To pa je srečni milostni čas, ko človek s svojim

srcem sprejme tega duha in spozna: to je pravo življenje, ki nas gotovo lahko nosi skozi vse razburkane življenjske položaje in nam krepi voljo, da zdaj tudi ta veliki življenjski cilj trdno držimo.
28 Če boš ti, kot človek, napolnjen od tega duha vsega življenja iz Jezusa Kristusa, svoje bodoče življenje gledal samo, kot milostni dar, si že neločljivo povezan z Gospodom! Ti boš, pa čeprav nosiš še zemeljsko telo, prebivalec in meščan večnega božjega sveta in lahko skozi tvojo dejavno ljubezen svete življenjske moči iz Boga posreduješ tej naši zemlji, ki je obenem tudi zbiralni prostor satanskih in rušilnih sil.
29 Vendar tudi tu spoznamo skrbno ljubezen Boga, kako se je Mojster življenja potrudil, zemlji in vsem prebivalcem podariti duha, ki nosi v sebi moč in oblast, ki brez nasilja in čisto tiho vse preoblikuje, kar bi drugače zapadlo duhovni smrti in uničenju.
30 Res smo živeli v upanju, da bo v tem odrešeniku Bog našemu narodu podaril popolno svobodo! Toda sedaj spoznavamo, da si tudi ti, brat, kot zemeljski človek, prav tako poklican biti sodelavec in dopolnjevalec Njegovega velikega odrešenjskega dela!
31 Kako pa se lahko to zgodi? Tako, da nedvoumno veruješ, da je Jezus Kristus, veliki sveti Bog in Gospod, Stvarnik nebes in zemelj, tudi tvoj Bog, tvoj Oče in tvoj Odrešenik, ki je s Svojo darovano in predano ljubeznijo tudi tebe najel za nosilca Njegovega življenja in uresničevalca Njegovih misli ljubezni! Kateri pa zdaj tudi, ker je On sam prinesel največjo žrtev sprave, tebe ne gleda več, kot grešnika in sovražnika življenja, temveč kot sad Svojega odrešenjskega dela in kot otroka Svoje ljubezni.
32 V tej veri te bo napolnil Njegov duh in te naredil sposobnega pričevati in delati za Njegovo večno kraljestvo ljubezni. Kako pa je to Njegovo kraljestvo ustvarjeno, ti bo milost Gospoda sama pokazala, ker že nosiš v sebi hrepenenje da tudi svojim bratom in soljudem razodeneš to veliko srečo."

4. Themann doživi Jezusa v duhovnem svetu

1 Oba izstopita - in Filip položi zdaj Themannu roki na glavo in moli: "Gospod Jezus! Moja ljubezen mi je svetovala, temu bratu nekaj nuditi, kar mu lahko daš edino Ti sam. Zato Te prosim bodi v tej sveti uri edini darovalec in osrečevalec zavoljo Tvoje ljubezni in resnice! Meni pa dopusti, da bom še naprej tvoj hlapec in služabnik. Amen!"
2 Tu zažari tok, vroč in vendar osrečujoč, naravnost iz Filipovega srca na Themanna. On zapre oči in jih nato zopet odpre in vpraša osuplo: Ali sanjam - ali - kam sem prišel? Okrog mene je polno luči! - In neki svet, kakršnega sem v mojih slutnjah

sličnega že občutil. Vendar, ti si še tu, moj prijatelj in nosiš lesketajočo obleko!"
3 "Brat", reče Filip. Milost Gospoda je odvzela za trenutek zemeljsko lupino, ki zakriva vse te čudovitosti, ki so pripravljene tistim, ki hočejo biti dejavni v Njegovem duhu. Zato se dobro ozri naokrog in se ne počuti tujca v tem duhovnem svetu, kajti kar ti Bog daje s tem, prihaja iz Njegovega ljubezni polnega srca in naj ti za vse čase ostane luč na tvoji poti. Zato sprejmi zdaj to milost za tvojo večno srečo (zveličanje)!"
4 "Prijatelj in brat", odgovori Themann, "živijo tukaj v tej luči tudi ljudje? Želim si, da bi videl te ljudi!"
5 Tako gresta oba vzdolž ceste ob kateri stojijo na obeh straneh palme, desno in levo pa se razprostirajo zeleni travniki s pisanimi rožami. Ta cesta pa je videti, da nima konca, zato vpraša Themann Filipa, ki ga spremlja: "Kam pa pelje ta cesta?"
6 »Tja kamor te vleče tvoje hrepenenje in ti hoče prinesti izpolnitev!« odgovori Filip.
7 »Hrepenenje? - in izpolnjenje? 0 Bog Ti moraš biti resnično dober, če je ta cilj na tej sončni cesti dosegljiv!«
8 Nato Themann vpraša samega sebe: »Toda ali je to izpolnjenje mogoče brez, da bi videl Boga in brez, da bi govoril z Njim? Ali se naj nebi izpolnilo vse hrepenenje, kakor hitro bi Bog Sam prišel k meni? Oh, ta čudoviti svet, toda vendar - brez Boga?«
9 Razmišljajoč obstane in ker Filip molči, govori dalje sam sebi: »Kaj se je zgodilo z menoj? - Ali - sanjam sedaj - ali pa je bilo moje zemeljsko življenje samo pusti sen? Lepote teh lok se me skoraj ne dotikajo več, pa vendar mi je,; kot bi bil pred tem lačen tega.«
10 Nato dolgo molčanje. - -
11 V daljavi leži neka vasica. Na desni in levi strani ceste so dobro vidne hišice in zdaj postane v Themannu živo: »Tam morajo biti ljudje! Pohitiva! Tam nam že prihaja naproti neki človek, mogoče ga poznava, ali pa on naju?«
12 Filip - molči - zdaj sta pri tistem, ki jima je prišel naproti in ta pozdravi: "Božji mir bodi z vama. Dobrodošla v domovini, ona vaju pričakuje! Jaz sem poslan, da vaju pripeljem, kajti vsi bratje in sestre hrepenijo po tem trenutku, da se združijo z vama! - Vidva prihajata iz zemlje, kjer je živel veliki Bog kot človek in bo zdaj tudi naprej živel tam."
13 Reče Filip: "Brat, Sprejmi zahvalo za tvojo dobrodošlico. Neizrekljiva Gospodova milost naju je poslala k vam, da bi vam služila in nasprotno sprejela vašo službo."
14 "Brat", reče mož, » jaz slutim nekaj velikega! Tako mi je, kot bi s teboj Gospod sam prišel k nam. Res so nas poučevali poslanci luči in nam prinesli natančno poročilo o zemlji, vendar to so bili angeli in prebivalci duhovnega sveta. Vidva pa sta človeka, čeprav so vajina telesa ostala na zemlji in se bosta morala vrniti po

Gospodovi volji."
15 Filip odgovori: "Prav imaš, najino stanje ni naravno in je mogoče samo po izredni Gospodovi milosti! Toda Gospodove poti in sredstva so, čeprav pogosto čudežna, vendar nikoli brez osnove in posebnega vzroka! Zato sva pohitela, da ta milostni rok ne bo nekoristno porabljen!"
16 Vsi trije pohitijo proti kraju kjer jih prebivalci že pričakujejo. Vse roke se dvignejo in pozdravni klici jim zazvenijo naproti. Filip jih pozdravi in blagoslovi občinstvo s temi besedami: "Jezusova ljubezen naj vas napolni z veseljem in močjo in naj vas naredi za čisto Njegove otroke, da bo On sam lahko prišel k vam in vam dokazal Svojo veliko Očetovsko-1jubezen!"
17 Neki starejši duhovnik stopi naprej in reče: "Še enkrat hvala! Bodita prisrčno dobrodošla v naši sredini, ki je skozi svetega duha tega velikega Odrešenika zdaj postala tako prijetna in harmonična. Tudi mi vaju gledamo kot naša brata, ker ne poznamo nič drugega in vaju prosimo, bodita ta kratki čas med nami kot doma. Mi vama bomo pokazali naša bivališča in nato odšli v tempelj, da bosta, in predvsem ti (obrnivši se k Themanu) videla, kaj nam je v duhu resnične volje mogoče!"
18 Themann je osrečen nad prijaznostjo, s katero so mu ti ljudje prišli naproti, želi si govoriti - toda mora molčati. Tako stopijo v stanovanje nekega starejšega zakonskega para, ki je vidno zelo srečen nad tem obiskom. Vse tukaj je lepo, majhno, toda tudi prostorno in razgled proti jutru vse očara. (o.p. V duhovnem svetu je vse zunanje in ustreza natančnemu notranjemu stanju njihovih prebivalcev).
19 Themann ostaja nem od začudenja - Tedaj pa spregovori stari prebivalec: "0 prijatelj, povej nam vendar kakšno besedo o Jezusu, kateremu edino se moramo zahvaliti za ta prijeten dom! Naše srce koprni in hrepeni po Njem!"
20 "Brat", reče Filip. "Gospodova ljubezen in hrepenenje do vas je še neskončno večje, kot vaše! Kmalu, zelo kmalu bo izpolnjeno vaše hrepenenje, toda čas in uro - pa ve edino On! Spominjajte pa se v vaši svetlobi tudi tistih, ki se nahajajo še v bedi in notranji temi in nevednosti, da bo odsev vaše ljubezni osvetlil njihovo mračno notranje življenje in se bodo tudi oni učili spoznavati in iskati tega velikega Odrešenika od vseh mračnosti!"
21 Z velikim spoštovanje poslušajo prebivalci te besede, nato pa reče duhovnik: "Pojdita z nami v naš tempelj, da bodo lahko vsi slišali, kaj nam ta brata hočeta povedati o Njem!"
22 Tako gredo vsi po dobro negovanih cestah proti nekemu griču, od koder je bil že od daleč viden tempelj. Tudi Filip ostrmi nad krasoto templja. Stoječ na desetih stebrih jim sveti naproti nadstrešje v vseh barvah in po stebrih se ovijajo cvetlične

sadike v čudovitih barvnih odtenkih navzgor. Tla so prekrita s snežno belimi ploščami, klopi pa so videti, kot bi bile obraščene z zlato rumenim mahom. Nasproti vhodu stoji oltar, okrašen s križem v višini človeka, ki jim kot rdeči razžarjeni ogenj že od daleč sveti naproti. Od blizu pa se vidi, da je okrašen z rožami in cvetovi. Na oltarju stoji vrč vina, poleg pa leži kruh, čudoviti žarki od luči padajo nanj in na vsakega naredijo nepozabni vtis!
23 Ko duhovnik stopi v tempelj se vsi prisotni razveselijo. Blagoslavljajoč stopa proti oltarju, tu pa se zgodi vmesni dogodek: od druge strani proti višini prihaja kolona veliko veliko ljudi, vodenih od nekaterih, ki so še sami videti kot tujci v tej okolici.
24 Ko dosežejo tempelj, padejo vsi na kolena in glasno zakličejo: "0 Gospod in Bog! Mi se ti zahvalimo, da si nas pripeljal tu sem! 0 dopusti, da se odpočijemo v znamenju tvoje svetosti, ki izhaja iz tega templja."
25 Duhovnik odhiti tja, jih blagoslovi z iztegnjenimi rokami in reče: "V imenu Jezusa vas pozdravljam in tudi vam kličem - dobrodošli! Kdor koli ste in od kod ste prišli vas ne vprašujem, ker jaz vem, da ste tudi vi poklicani, da postanete otroci večnega Boga in Očeta in se želite vključiti v našo skupnost. Da ste potrebni pomoči in si želite biti odrešeni od nekaterih stisk mi izdaja vaš videz. Toda to ni tako lahko, kajti poskusiti morate, da se očistite nesnage, ki se še iz zemlje nahaja v vas. Naša pomoč vam je zagotovljena, toda, ljubi prijatelji, samo naša pripravljenost ne zadostuje za to, tudi vi morate to hoteti!"
26 Tu pa vstane voditelj in reče: "Hvala ti za tvoj pozdrav in pripravljenost pomagati! Mi bi bili tako radi odrešeni in osvobojeni od naših hudobij, toda moči za to nam ne zadostujejo. Že dolgo iščemo pravo pot, toda bilo je tako, kot bi, enako kot Izraelskemu narodu, morali hoditi po poti skozi puščavo! Pogosto smo trpeli lakoto in žejo in smo že srečni, da smo prispeli do vas. Naše oči so žalostne, zato ne moremo presojati, če je tukaj lepo ali ne, toda, če smemo ostati, vam hočemo plačati z resnično hvaležnostjo!"
27 "Ostanite", prosi duhovnik, "toda najprej hočemo moliti in se notranje povezati s svetim duhom Boga, ki se nam bo razodel po Svoji milosti."
28 S prosečim srcem stopi nazaj k oltarju in prosi za Tolažnika in blagoslov iz roke Vsemogočnega za vse. »Milosti polna je ta ura«, govori dalje, »ki jo mi zdaj doživljamo tukaj. Toda mnogokrat več je vredno naše življenje, če izhaja iz ljubezni v naših srcih. Naša ljubezen nam šele dokaže življenje iz Boga, kajti brez tega Njegovega življenja v nas je povezava z večnim živim Bogom nemogoča! Vendar jaz želim zdaj molčati, ker nam hoče tale poslanec luči poročati o prečudovitem Odrešeniku, kako je postal priča vse Njegove ljubezni in obilice - življenja."

29 In obrnivši se k Filipu, govori duhovnik dalje: "Zato, dragi brat in zagovornik našega Gospoda, oživi nas vse s svojo ljubeznijo iz tvojega prepolnega srca, da bomo tudi mi postali Njegovi otroci.«
30 Filip skloni svojo glavo in stopi ob stran častitljivemu duhovniku, blagoslovi zbrane in reče: "Bratje in sestre! Kot sijoče sonce nam sveti življenje in odrešenjska ljubezen Jezusa, našega Gospoda in večnega Boga, nasproti! Vi menite, da je moje pričevanje o Jezusu večje, kot vaše, ker sem jaz Jezusov vrstnik in še prebivalec zemlje! Temu pa ni tako, kajti, kjer je neko srce napolnjeno z živo zavestjo Njegove milosti, ljubezni in usmiljenja, tam se je večna Božja-1jubezen in njeno resnično življenje že usidrala z njegovim duhom! Gotovo, doživeti sem smel z Njim nekatere Njegove čudovite človeške osebnosti: Pomislite: Prišel je na naš svet - in je živel, kot človek med nami - in je moral sam sebi postati učitelj in voditelj, dokler ni vsega premagal, kar bi lahko Njegovo dušo pripeljalo v posvetnost. Da te težke borbe s samim seboj ni vodil zato, da bi vsem ljudem pokazal kakšen borec je, bo vsem razumljivo, če boste vse Njegovo življenje prav opazovali. Vendar, ko si sprejet v Njegovo skupnost šele spoznaš, zakaj je moral postati za prenašalca Samega Sebe. Njegovo življenje je bilo, ljubiti in služiti! In, da lahko to Njegovo veliko ljubezen do nas ljudi občutimo, je že izpolnjenje vseh hrepenenj in želja! Kajti tudi enega ni, ki bi lahko rekel, jaz sem bil vržen ven iz območja Njegove ljubezni! Ta Jezus je svoji ljubezni žrtvoval vse, celo svoje življenje in nas, ki razumemo Njegovo poslanstvo in v Njega verujemo in smo dejavni v Njegovem duhu, naredil za namestnike Svoje duhovne osebnosti! Tudi vi vsi ste zdaj vključeni v to veliko skupnost Njegovega nauka in ljubezni in smete z vsem srcem poskušati utelesiti, kolikor vi Jezusa, Gospoda in Zveličarja že poznate!
31 Kdor vidi tukaj vaše lepote, bo rekel: »Blaženi ste v tem čudovitem svetu!« Jaz pa k temu dodajam: Blažen je samo tisti, ki je premagal zunanji svet in se priznal za eno z Bogom! Blažen je tisti, ki nebesa ne ležijo več izven njega, temveč so postale del njegovega lastnega notranjega življenja! Ta notranja nebesa razodevati v obliki služenja vsem soljudem in vdana zvestoba proti Bogu je zdaj naša življenjska naloga, ker bo v teh nebesih potem Jezus temelj in gonilna sila za vsa dejanja.
32 Moji dragi! Dovolj je bilo izgovorjenih besed! Dopustite nam zdaj vstopiti v življenje dejanj, ki odprejo vsa vrata v nas in pretrgajo vezi starih pojmovanj.
33 Pridi ti pastir te občine, midva hočeva dokazati, da Jezus po Svoji ljubezni in resnici živi v Njegovih otrocih! Tako vzemi kelih - in pojdi za menoj! Jaz vzamem kruh in grem naprej po volji Gospodovi in vsi naj občutijo, kako dobro se da živeti v Njegovi ljubezni!"

34 Tako gresta oba s kruhom in vinom skozi vrste in delita slastne darove! Ko pa prideta k tujcem, hoče duhovnik Filipa zadržati, toda on se ne pusti zmotiti, kajti ta milostna jed naj bi bila splošna dobrina za vse!
35 Ko so vsi zaužili kruh in vino, pokaže Filip ostanke milostnega daru, ki ni postalo manjše (se ni zmanjšalo) in vpraša glasno: "Ali ni to že majhen dokaz Njegove obilice? Tale kruh in tole vino ustrezata Njegovi ljubezni in Njegovi resnici, ki se pri razdeljevanju nikoli ne zmanjšajo!
36 Moji bratje in sestre! Pustite, da bodo govorila vaša srca za vse uboge in tiste, ki so brez domovine (doma). Pustite jih doživeti, kako to osrečuje, če smemo biti podaljšana roka in upravnik Njegovih milostnih dobrin! Kajti samo tam bo Gospod in sveti Oče prebival, kjer se bo delalo popolnoma v Njegovem smislu ljubezni. Tako sprejmite blagoslov za vašo in srečo drugih ! Amen."
37 Reče zdaj duhovnik: ˝Tudi mi ponovimo - amen! Ker se lahko štejemo za srečne, da nas ta sveta ljubezen opominja, da ne popustimo v službi za naše brate! Zdaj pa se zahvalimo in slavimo: Ti dobri Bog, naš ljubezni poln Oče! Mi, kot Tvoji še nepopolni otroci spoznavamo Tvojo ljubezen, milost in usmiljenje! Mi se želimo pustiti voditi samo po duhu Tvoje osrečujoče ljubezni, ker smo zdaj končno spoznali, da mi brez Tvoje privolitve in pomoči ne moremo ničesar pravilno izpeljati! Okrepi nas vse in nas naredi vredne, da ne bo nihče doživel razočaranja zaradi nas! 0 pridi, Ti čudoviti in milosti poln Oče tudi k nam! Mi hrepenimo po tem, da bi Te imeli v naši sredini in gledamo to, kot največjo srečo, če bi hotel Ti pri nas vstopiti! Vendar naj se zgodi edino Tvoja sveta volja. Amen!
38 Vi pa, nam še tuji bratje, sprejmite tudi moj blagoslov, da bo vaše srce postalo prosto od vseh skrbi!"
39 Nežno petje zazveni in vsi soglašajo v zahvalni pesmi na čast Bogu! Med tem gre duhovnik tja k tujcem in ponovno zgrabi voditeljevo roko in reče: "Brat, če jaz tebe in tvoje še enkrat prisrčno pozdravim, se to zgodi zato, ker me k temu priganja moje srce. Vi ste slišali besede ljubezni in besede življenja, in ste uživali od naših posvečenih darov, ki ustrezajo Njegovi ljubezni in resnici.
40 Zahvalite se tistemu bratu tam, ki ni naredil nobene razlike med vami in nami, zato ostanite pri nas! Za zavetje in vzdrževanje bo poskrbljeno. Vendar tebe še enkrat prisrčno vprašam: Hočete vsi vstopiti v našo skupnost in se podrediti našim odredbam? Jaz nosim dolžnost in odgovornost za vse kar se zgodi in dobrobit mojih negovancev mi zelo leži na srcu."
41 Odgovori voditelj tujcev: »Sprejmi gorečo zahvalo za tvoje ljubeznive besede in tvoje povabilo, ki mojemu srcu nad vse dobro dene. Kaj leži na meni? - Nič. Toda

dobrobit teh ubogih bratov mi leži na srcu, ki zaradi napačne in zmotne vzgoje niso mogli še ničesar storiti za zveličanje (srečo) njihovih duš! Njihove stiske so jih naredile ponižne in nato hvaležne in zato prosim za njih, ker sem iste pridobil z ljubeznijo."
42 "In ti?" vpraša duhovnik. "Hočeš oditi sam naprej v tuje daljave? Ostani tudi ti pri nas! Mi bomo tebe, kot tudi druge, kmalu pridobili z ljubeznijo."
43 "Rad bi ostal pri vas", odgovori voditelj, "toda z iskreno silo me vleče dalje, k mnogim drugim ubogim in zapuščenim. Kaj veste vi o stiskah in bedi? Kaj veste o tistih, ki nimajo domovine, ne Boga, in ne poznajo nobenega pomočnika? Moje srce bi se moralo razleteti, če bi se tu pri vas počutil dobro in vendar vedel: Drugi živijo v razdvojenosti."
44 Pri tem pogovoru pa se pričnejo mnogi zbirati okrog obeh in slišijo te besede, ki so prodirale v globino srce. Tu pa stopi neki brat tja do tujca, zgrabi njegovo desnico in reče vznemirjen: "Tvoje besede so kot tekoča kovina in prižigajo vse v meni, kar me je do sedaj tako osrečevalo. Ti hočeš dalje iskati nesrečne? O vzemi me s seboj, drugače bom postal nesrečen, kajti tvoje besede so bile kot udarci s kladivom, ki trkajo na mojo dušo in nikoli jih ne bom mogel pozabiti, kajti kažejo mi, kako mrtva in brez občutka je še moja duša! Ti pa živiš! Tvoja duša je že polna življenja! Zato mi dopusti, da grem s teboj in s teboj živim, da se bom tudi jaz prebudil v življenje!"
45 Reče tujec: "Gabiel, ostani tukaj! Dovolj je že, če je samo eden med vami dojel tega duha, čigar bistvo oživlja ves moj jaz! Samo eden edini in vendar dovolj, da lahko obudi to novo življenje v drugih!"
46 "Kdo si ti tujec? Ti poznaš moje ime in vendar se vidiva prvič!« zakliče Gabiel osuplo. »Potemtakem nisi noben tujec, temveč samo eden nam še nepoznani!"
47 "Gabiel! Jaz poznam moje! In odprto leži pred menoj njihovo srce! Zato ne vprašuj dalje, temveč poglej tudi ti v moje srce, ki je za moje vedno odprto!"
48 Tu pa Gabiel ostrmi, pogleda na tujca, nato v svojega očeta, starega duhovnika in počasi spregovori: "Oče, jaz sedaj vem, zakaj tujec, kateremu si ponudil dom (domovino), ni hotel ostati pri nas: V njegovem srcu živi nekaj, kar je nam vsem še tuje!"
49 Nato pa obrnjen k voditelju, reče dalje globoko ganjen: "Ti pa mi sedaj nisi noben tujec več! Kajti ti si prebudil moje dremajoče hrepenenje in mi istočasno prinesel izpolnjenje. Dopusti mi, da se oklenem Tvojih nog in pri tvojih nogah obljubim zvestobo in najbolj živo vnemo za tvoje delo! Kajti Ti si Gospod, naš Bog, naš Stvarnik in vzdrževalec!"
50 Tu zajoče Gabiel, ne more govoriti dalje, ker je vsa njegova notranjost premočno

pretresena. Tu pa se Gospod skloni, dvigne Gabriela in reče nežno: "Gabiel! Ostani v srcu vedno tako poln ponižnosti, potem tvoj prostor ne bo več pri Mojih nogah, temveč na Mojih prsih! In bodi prepričan: ti boš napolnjen od istega življenja, ki ga jaz živim! Kdor mi zvesto služi v ljubezni in Mi je vdan, izpolnjuje vse pogoje, ki so potrebni, za blagoslova polno delovanje iz Mojega duha. Tako sprejmi Mojo besedo! Ona naj ti bo vodilna zvezda za tvoje nadaljnje življenje in se glasi: Ostani zvest Meni, tvojemu Gospodu, potem boš zvest tudi vsem tvojim, katere želim potem imenovati tudi Moje! In zapomni si za vse čase: Samo kar tvoja ljubezen v tebi dopolni, je posvečeno za večno bivanje in življenje! In kar si je ljubezen zaslužila, ostane tvoje za vedno, kot lastno. Tako sprejmi Moj blagoslov in se spominjaj Mojih besed - Amen."
51 Kot bi padle luskine staremu duhovniku iz oči, tudi on poklekne in reče ganjen: "Gospod! Tvoj hlapec Te prosi odpuščanja, da Te ni takoj spoznal in Ti prišel s pripadajočo pozornostjo naproti, ja, obravnaval te je celo kot tujca. Zdaj pa, ko sem Te spoznal, Te prosim, Gospod, povej mi, kaj naj naredim, da bom dosegel Tvoje odpuščanje, in postal vreden tvoje milosti ?"
52 »Vstani!« mu odgovori Gospod. " Zadošča, če si v srcu ponižen in pustiš Moje besede v tvojem srcu vsplamteti in zagoreti, da bodo vse tvoje sestre in bratje videli v tebi mojega hlapca in služabnika. Tvojo zvestobo pa hočem poplačati, kot Gospod in knez!
53 Tistim pa, ki bodo vstali iz Mojega duha odrešenja v ljubezni do svojih soljudi, pa hočem biti pomočnik in svetovalec, Oče in brat. Njihova notranjost naj Moj Jaz poveliča in Moje življenje proslavi, ki je temelj vsega stvarstva in obdržanja. Zdaj, ko si ti in vsi drugi slišali besede iz Mojih ust, delujte po njih, potem boste spoznali, da sem Jaz Gospod in vaš Bog!
54 Ne spotikajte se ob Mojem videzu, kajti on ustreza stanju ubogih in vašemu spoznanju, ki ga imate od večnega življenja! Samo tisti, ki pozna Moje hrepenenje, lahko dojame tudi Mojega duha ljubezni in poskuša izpolniti Moje hrepenenje! To izpolnjenje deluje šele kot resnično življenje in je poveličanje in zaključek najsvetejšega v vas. Ne vprašujte zdaj več dalje, kajti samo Moj duh vam lahko to življenje iz Mene razodene. Moj mir in Moj blagoslov bo vaš delež, po meri vaše resne volje in dejanj! Amen."
55 Za v blagoslov dvignjenimi rokami se hoče Gospod oddaljiti, tu pa stopi življenje v vse, obkrožijo Ga in glasno prosijo: "Ostani pri nas! Ostani tukaj! Mi te potrebujemo bolj kot hrano in pijačo, kajti zdaj vemo: Samo Ti si nam manjkal do sedaj."
56 Tu pa reče Gospod dobrotljivo: "Otročički, prekmalu je še in za vašo večno srečo bi ne bilo priporočljivo, če bi jaz z Mojo osebnostjo ostal pri vas. Dopustite Mi najprej

doživeti v vas vso vašo ljubezen, potem pa bom zopet prišel, toda v sijaju in krasoti, ki bo ustrezala vaši ljubezni do Mene! V duhu sem vedno pri vas in ne bom vas prenehal opominjati in priganjati ljubiti, potrpeti in služiti, da boste vsi vedeli: Jaz sem pri vas in med vami!"
57 Prazen je postal prostor, kjer je stal Gospod!
58 Duhovnik je zaskrbljen in reče Filipu: "Brat, zdaj pa je še samo en izhod: Ti nam moraš svetovati, kaj je pravzaprav zdaj potrebno delati! Kajti to vendar niso bile sanje, temveč resničnost, Gospod sam je bil pri nas!"
59 Filip odgovori tolažeče: "Brat in vsi vi, poslušajte: Gospod vam je prišel naproti in je vse potrdil, kar sem vam rekel prej. Nihče od vas ni izključen zdaj uporabljati milostna sredstva, ki so vsem vam v Njegovi ljubezni in milosti bila ponujena.
60 Da ste Ga videli kot ubogega, vas ne sme onesrečiti, kajti v vaši predstavi je bil Gospod res ubog! In zakaj? Ker vam je resnična ljubezen še nekaj tujega in nepoznanega.
61 Zdaj veste vsi iz Njegovih lastnih ust, da se resnično življenje lahko razodene samo tam, kjer se deluje iz Njegovega čudovitega duha ljubezni. Samo z vašim delom boste prinesli dokaz, da ste postali otroci in Njegovi vredni nasledniki. On, najljubeznivejši in najboljši Oče vas je najel v Svojem vinogradu in vam dal obljubo najčudovitejše vrste. Kakršno delo, takšno plačilo! Kakršen posevek, takšna žetev! Bodite zahvalni veliki milosti, ki vas je doletela. Ona pa nas zopet zadolžuje, temu zdaj poznanemu Gospodu, Očetu in Bogu nuditi najzvestejše nasledovanje (posnemanje). Potem bo On ponovno prišel, bo delo vaše proste ljubezni kronal in vas bolj in bolj napolnjeval z močjo in neuničljivim srčnim mirom.
62 Zdaj pa se morava posloviti od vas, ker se je čas, ki sva ga smela preživeti z vami, iztekel. To ja bla milost, samo milost! Spoznajte tudi vi to kot milost, kajti midva sva še prebivalca tiste zemlje, na kateri je Gospod sam, kot človek, ustvarjal nove poti in nova sredstva, da bi si z njimi lahko vsi ljudje priborili to otroštvo, ki je potrebno, da postanemo resnično srečni!
63 Njegovo delo je res na videz končano, toda Njegove besede "dopolnjeno je" še dolgo ni naše življenje! Toda On nas je postavil na prostor, kjer lahko tudi mi spoznamo in doživimo nesebično ljubezen, ki nas uči: Ljubite v Mojem smislu in razodenite vsem Mojo odrešenikovo-voljo, ki bo zavzemala vedno več prostora v vas. Potem boste razrešili vaše obljube in iz vas bo svetilo življenje polno veselja in harmonije! Gospodov blagoslov in Njegov sveti mir bodita z vami!"

6. O skrivnosti Božjega nastanka - človeka

1 Ko se oba prebudita iz njunega duhovnega stanja, osuplo vpraša Themann: "Brat, povej mi, si tudi ti pri belem dnevu sanjal tako kot jaz? To mi je tako nedojemljivo, kar sem doživel v teh sanjah!"
2 "Brat", odgovori Filip, "sanjal kot jaz nisi niti ene minute. Vedi, midva sva bila prestavljena v neko duhovno sfero, ki je najinim dušam omogočila doživeti milostne dogodke v nekem drugem svetu, kar je samo redkim dovoljeno. To se je zgodilo vsekakor samo zaradi tebe, da bodo tvoji pojmi o Gospodu malo bolj čisti in zavestni, kajti tvoja daljna dežela in tvoji tamkajšnji bratje in sestre bodo si bodo lahko samo po tvojem spoznanju in tvojem pojmovanju prilastili to Božje-življenje. Veliko ti je dal Gospod s tem v upravljanje, toda še več svetega ti bo zaupano v tem, ko bo On položil razvoj nastajajočih božjih-otrok na tvoje srce.
3 Vživi se zdaj v njihovo posvetno ljubezen in boš še drugič doživel Gospoda kot ubogega in hrepenečega. Nič naj ti ne bo bolj sveto, kot zahteve tvojih bratov resnico potešiti! In nič naj ne bo večjega, kot to, kar jim lahko ponudiš iz tvoje srčne ljubezni! Kar pa ti hočeš ponuditi, si pusti pred tem v največji meri podariti od Gospoda samega. Tako boš samo upravljalec in izvrševalec Tistega, ki te ljubi in te je izbral za takšno službo. Lahko si srečen, ker te je tvoja želja vodila k temu izviru! Oh, postani zdaj sam ta izvir, ki ne bo nikoli usahnil. Postani prinašalec sreče (zveličanja) in blagoslova za tvoje brate in postani podoba Tistega, ki se je raje odpovedal Svojemu lastnemu življenju, da bi pomagal zapeljanim ljudem do resničnega življenja!"
4 Theman zgrabi Filipovi roki in reče: »Mili brat! Zdaj me je življenje že zgrabilo. Jaz živo občutim: tvoje besede niso iz tebe, temveč govorjene iz Boga meni! Zdaj ne potrebujem nobenega dokaza več, jaz sem pripravljen: Bogu, kot Gospodu in Jezusu, posvetiti vse svoje življenje. Kjer se ljubezen razodene v takšni obliki, resnično tam nam je lahko odločiti se zanjo! Treba se je samo še vprašati: Bom tudi imel vselej pravo moč in vztrajnost za to? Kajti zdi se mi, kot bi se morala odstraniti še velika nasprotja.
5 Nekaj pa mi je jasno: Kdor hoče živeti v tej Jezusovi ljubezni, ne more s tem materialnim pogledom na svet nič več živeti v harmoniji! Prišlo bo do razlik (nepravilnosti) in odvračanja, ker se svet in njegovi privrženci zavestno ločujejo od Boga. Če Je bila Jezusova darovana smrt prostovoljna, potem se je moral silno boriti, kajti tisti, ki so Ga umorili, so bili upravitelji in privrženci sveta. Če pa je bilo Jezusovo darovanje, kot jaz iz pisma razumem, izvoljeno (hoteno) od Boga, potem, brat, je bila potrebna še večja moč za to, ker je bilo to potem dejanje poslušnosti."
6 »Moj brat.« reče Filip, "ti si dojel pomen, ni te pa še zgrabilo notranje življenje! Kajti glej: Jezus je Bog! Od večnosti do večnosti! Zato Njegovo žrtvovanje ne more biti

diktirano (naročeno) temveč samo prostovoljno. Ko je postala duhovna noč v človeštvu najtemnejša in oblast kneza tega sveta izgledala nerazrušljiva, tedaj vidi Bog čas za prihod, da podari svetu novo luč. On se je oblekel v lupino človeka, da bi s tem postal njihov rešitelj. Temveč ne s sredstvi, ki prihajajo od zunaj, temveč z močjo Njegove ljubezni, ki v Njegovih prsih, kot v vsakem človeku, čakajo na razvoj, je moralo biti rojeno Njegovo veliko in silno odrešenjsko delo in ga je moral nositi duh, kakršnega zemlja in njeni prebivalci še niso poznali.
7 Če pa ti misliš, da se je to moralo tako zgoditi, da se je izpolnilo pismo, potem moraš tudi pomisliti, da je tisti, ki nam je te obljube (napovedi) nekoč dal, je istočasno tudi Tisti, ki je hotel doprinesti to žrtev!
8 Jezus, se je kot človek popolnoma zavedal Svoje naloge in misije, moral pa se je, zavoljo našega zveličanja, odpovedati vsem silam, ki izvirajo iz Njegove vsemogočnosti. To Mu je uspelo, luč resnice o ljubezni Boga do nas, ljudi, pustiti razsvetliti. Neuničljivi ostajajo dogodki na Golgoti! Usmiljena ljubezen Boga do vseh zapeljanih in ujetih še ni končana, temveč je za nas samo pričetek, ki nas postavlja, da upamo v še veliko več! Kajti zdaj so vsi poklicani, da postanejo nosilci te nove luči in sodelujejo na večni graditvi Njegovega božjega kraljestva v ljudeh, da bodo te moči-luči osvetlile noč naših posvetnih pojmovanj in premagovalnih -moči proti vsem skušnjavam, ki bi vstale v nas!"
9 Filip umolkne, tu pa spregovori Themann: "Glej, brat, tamle je voda, kaj nama preprečuje, da se pustim krstiti?"
10 Prijazno odgovori Filip: »Če resnično veruješ, se to lahko zgodi. Pomisli pa, da moraš potem za vse čase obdržati to tvoje priznanje, kajti v kogar veruješ, temu si tudi dolžen ostati zvest!«
11 »Bodi tako, kot govoriš!" odvrne Themann. "Zdaj verujem z vsem srcem v Jezusa, ki je, kot Bog in človek zastavil svoje življenje, da bi tudi mene pridobil in da sem po Njegovem milostnem vodenju Njegove ljubezni in Njegovega usmiljenje smel doživeti, ker sem smel pogledati v kraljestvo Njegovega resničnega bistva, mi je tako, kot bi Mu ne mogel postati nikoli več nezvest. Ja, jaz čutim, da s povezavo z Gospodom smem prodirati vedno globlje v bistvo Njegove velike usmiljene ljubezni!"
12 Če to zahteva tvoje srce in Mu hočeš s svojo ljubeznijo prinesti dokaz o nasprotni ljubezni, te bom rad krstil za sprejem v Jezusovo skupnost! Moja ljubezen do tebe pa ti želi dodati še nekaj, kot blagoslov iz globine mojega srca: Vedno nosi v sebi zavest: Vse kar si in kar smeš delati, ti je bilo dano po Jezusu Kristusu, našem Gospodu! Naj te Njegovo bistvo vedno bolj napolnjuje, da boš resnični pričevalec in vneti vernik Njegovega svetega nauka življenja! Naj bo Njegov duh v tebi luč in moč, da se boš

lahko boril in se lahko predrl, dokler Njegov sveti mir ne bo postal tvoj del!"
13 Zdaj Filip krsti popotnika. Nato ga še enkrat blagoslovi in nato izgine po čudežno delujoči moči in sili Gospoda in se znajde delujoč v Asdodu.

7. Themann, kot Gospodovo orodje

1 Themann ostane sam. Ničemur se ni več čudil, kajti to, kar je pravkar doživel, je naredilo njegovo srce tako veselo in prosto, da vriskajoč daleč razširi roki in zakliče iz globine svojega srca: "Gospod in Zveličar Jezus! Dopusti, da postanem takšen, kot si Ti!"
2 Nato se veselo odpelje dalje po svoji cesti, kajti njegov cilj je bil še daleč, toda v tej osamljenosti se hoče resnično poglobiti v bistvo božje in odrešenjske 1jubezni, ki ga je izbrala, kot sina tujega plemena, za tako veliko srečo. Pri tem prešine njegove misli spomin na domovino, kjer je živel, kot otrok, ter ustvarjal in delal, kot mož in veliko usmiljenje začuti za svoj narod, ki še ničesar ne ve o kakšnem Bogu ljubezni in o takšni sreči, kakršno zmore dati ta Bog.
3 Sam s seboj govori: "Ali sem bil ves čas slep, da nisem ničesar opazil o tej bedi? Kaj je zlato, bogastvo in moč proti tej sreči, ki mi je bila danes poklonjena. 0 Bog! Ti dobri! Pomagaj mi, da bom postal pomočnik svojim bratom!"
4 Tu se dvigne v njem petje kot neko zvonjenje in vse okrog njega zažari v svetli luči. Zahvali se in slavi Boga in živi v duhu tam, kjer je Jezus živel kot človek, pri tem pa sploh ni pozoren na pot. Nenadoma pa se prestraši, kajti okrog njega lajajo psi. Obrne se okrog in vidi, da je zašel iz prave poti. Kot bi bil voden z nevidnimi rokami stopa konj z mirnimi koraki dalje, toda tudi Themann ostaja miren, kajti kjer so psi, tam tudi človek ni daleč.
5 Tako gleda okrog sebe in njegove ostre oči vidijo v daljavi počivati neko karavano in svoj voz usmeri proti njim. Ko je prispel do njih, ni bil kot običajno pozdravljen s prisrčno dobrodošlico, temveč čisto na kratko zaprošen, naj vstopi v voditeljev šotor.
6 Bili so to Grki, za konja je bilo poskrbljeno, Themann pa je imel čas da se razgleda naokrog. Tu mu ni bilo všeč, vendar njegov cilj, Gaza, kjer so ga njegovi služabniki že pričakovali, je bil še zelo oddaljen in tako je bil prisiljen sprejeti začasno gostoljubnost. Ves tabor je štel 15 voz pokritih s šotori, stali so v krogu in na sredini je gorel ogenj, na katerem je vrel kotel. Mule in konji so bili pripeti skupaj in že delno ležali po tleh.
7 Zdaj pride voditelj, nek velik, starejši in mršav mož, po videzu Arabec. Pozdravi svojega gosta in ga prosi za odpuščanje za kratko obnašanje njegovih ljudi. »Danes je nesrečen dan«, reče dalje, »dva od mojih najboljših ljudi ležita v vročini in od ljudi,

ki jih moram prepeljati, jih je tudi polovica zbolelo, kar je posledica slabe vode in prevelike vročine.«
8 Reče Themann: »Krivda ne leži toliko na vodi in vročini, temveč na preveliki hitrosti s katero je bil gnan tale transport. Jaz vidim tvoje živali, kako so utrujene in razdražene*,* in ljubši jim je počitek, kot hrana. Si ne moreš preskrbeti dobre vode? Pol dneva potovanja od tu sem jaz našel takšno vodo. Pusti si jo pripeljati in obvarovan boš še večje škode!«
9 »Smem vprašati, od kod in kam?« vpraša voditelj odklonilno. »Moj cilj je Gaza. Jaz sem na žalost zgrešil cesto in upam, da mi boš ti lahko dal pravo pojasnilo«, odgovori Themann.
10 Reče vodja karavane: "Tvoj cilj leži natanko jugozahodno in zaiti je nemogoče, moj cilj pa ostaja skrivnost, ker sem se mojemu naročniku obvezal!"
11 Neki Grk prinese vročo pijačo in oba se okrepčata. Toda Themann postane nemiren, v njegovi notranjosti to deluje in nek občutek mu govori: "Bodi previden, toda ne boj se!" Molče izpraznita svoje posode," tedaj pa prihiti neki sel in zahteva, da pride vodja k obolelim. Themann pogleda Arabca in ga vpraša: »Ali smem s teboj? Jaz sprejemam velik delež na vaši usodi.«
12 "Zaradi mene", se je glasil odgovor, "toda jaz ne prevzemam nobene odgovornosti."
13 Tako odhitita k bolnikom, in Themann je pretresen nad tem, kar vidi tukaj! To so Judje! Možje in žene tičijo skupaj in se trudijo lajšati trpljenje svojih tovarišev, toda najpotrebnejše manjka - sveža voda! Bolniki stokajo in zahtevajo vodo - vodo!
14 Hitro odhiti k svojemu vozu na katerem je ležalo še nekaj mehov vode. Toda, ko jih je hotel vzeti ven, jih ni bilo več! Nato gre k vodji in reče: Nekaj neprijetnega ti moram povedati. Tvoji ljudje so posegli po moji lastnini. Moji mehovi z vodo manjkajo! Žejnim sem hotel dati vode, tedaj pa sem opazil mojo izgubo."
15 »Tvoji mehovi ti bodo povrnjeni, pa čeprav brez vode, toda v stiski in pomanjkanju vode moji ljudje pozabijo na vse dobre navade. Prosim te odpuščanja za njih.«
16 »Je že dobro«, odgovori Themann, »toda zaradi tega bolniki ne bodo dobili nič za piti, na vsak način si moraš preskrbeti svežo vodo.«
17 »Zaradi Judov ne!« reče vodja, »kajti oni so posvečeni smrti! To so Nazarenci, ki so izgubili vsako pravico na udeležbi.«
18 "Zakaj? Pojasni mi bolj jasno.« zahteva Theman, »Meni je vse to tako tuje. Saj sem bil vendar sam molil v Jeruzalemu in sem ravno danes doživel nadvse veliko in zdaj tole nasprotje! Kaj pa so zagrešili tile ljudje, če so v tvojih očeh že namenjeni smrti?« 19 "Pregrešili? Nič! Samo, da verujejo v križanega Nazarenca."

20 "Zato, moj prijatelj?" vpraša Themann osuplo. "Ker verujejo v tistega, ki je največja ljubezen? In ker jih Njihovo srce priganja, da se priznajo za tistega, ki je sprejel njihove grehe in zla dejanja na Sebe, kot poravnavo za pretekle krivde, se morajo ti ljudje pokoriti s smrtjo? Temu podati roko, pa je nevredno za odkritosrčnega moža! Daj meni te ljudi, vzel jih bom s seboj v mojo domovino in jim dal delo in kruh. Moja gospodarica ne bo nobenega zavrnila."
21 Tu se Arabec spotijivo nasmehne in reče: "Prijatelj! Rajši se ne zanimaj zanje in obdrži za sebe, da tudi ti pripadaš k tistim, ki pripadajo takšni veri. Mirno potuj dalje, nobenega tvojega koraka ne bom zastražil ali zasledoval, kajti meni mora biti vendar vseeno v koga veruješ. Toda te ljudi pusti pri miru in se ne zanimaj več za stvari, ki se tičejo samo mene!"
22 "Motiš se", reče Theman razburjen, "bolnim, nemočnim ljudem pomagati je dolžnost, pa čeprav je to najhujši sovražnik! Samo kakšen tiran lahko stori nekaj takšnega, da gre brezbrižno mimo trpečega!"
23 "Kako pa hočeš pomagati brez sredstev?" vpraša hladno Arabec "Bodi vesel, da ni tebe doletela ista usoda! Samo zaradi plačila sem sprejel to delo in imam sedaj te neprijetnosti."
24 Theman pa trdno pogleda Arabca in reče: "Moj prijatelj, neprijetno samo za tistega, ki nima nobenega srca. Kako rad bi jaz pomagal, samo če be lahko!"
25 »Pa poskusi vendar! - Mene zaradi tega ni treba prositi! Pojdi vendar k tvojemu Nazarencu." odvrne Arabec spotijivo. "Strahopetne mevže so to, rajši se pustijo po parih gnati v smrt, kot, da bi se branili."
26 Theman je postal nemiren, ta Arabcev odnos ga je odbijal, vedel pa tudi ni, kako bi lahko pomagal mnogim bolnikom, kajti manjkalo je ravno vode. Še pred par urami je stal v vodi in bil krščen, kar je bila za njega največja sreča. Sedaj pa, če bi imel samo nekaj polnih mehov iste za bolnike, pa bi bila za njega še večja sreča.
27 Spomnil se je vsega, kar se je zgodilo okrog Jezusa in vedno bolj jasne so mu bile vse Filipove besede. Ostro pogleda Arabca in globoko zajame sapo. Zdaj je našel v sebi pravi mir, hitro stopi mimo njega - in dalje do bolnih Nazarencev, kajti stiska drugih je postala zdaj njegova stiska. Tako prisluhne zdaj njihovim besedam, ki so mu težko legle na srce in ovlažile oči. Slišal je, kako neka žena govori nekemu možu: "Ti si gotovo pričakoval več od zveličarja Jezusa, drugače gotovo nebi delal tako žalostnega obraza. Ne pomisliš pa, da je bilo to tvoje lastno ravnanje, da si zdaj tu pri teh biričih."
28 "Je pri tebi drugače?" utrujeno odgovori mož. "Na kaj pa še upaš? - Za nas je rešitev lahko samo še smrt!"

29 "Nikakor!", reče žena drzno. "Jaz verujem, upam in zaupam! Čeprav Gospod in Mojster ne more priti sam k nam, ima vendar angele, ljudi in služabnike v bogatem številu! Jaz sem prepričana, da to nikoli ne more biti Njegova volja, da mi tukaj tako trpimo in umiramo. Bilo je dovolj, da je On trpel za nas. To stanje sedaj je samo preizkušnja za nas."
30 Themann stopi bliže, pozdravi z desnico in reče: "Ostani pri svoji veri! Tvoje besede dajejo tudi meni zopet pravo trdnost. Jaz čutim to živo in jasno v sebi, da Gospod in večni Bog lahko pomaga samo tam, kjer prava vera in resnično zaupanje pričakujeta Njegovo pomoč! Šele od danes poznam Gospoda po nekem Njegovem poslancu in Mu hočem posvetiti vse svoje življenje! Vse zgodbe, ki sem jih skoraj kot pravljice slišal o Njem, so mi postale zdaj resnica in resničnost. Ja! Jaz verujem v Njegovo ljubezen in Njegovo moč in iz te vere ven govorim vam trpečim: bodite zdravi in ozdravljeni! - skozi Jezusovo moč in ljubezen! Ostanite zdravi, da boste lahko izpolnili Njegovo sveto voljo!"
31 Tisti, ki so čepeli na tleh, počasi vstanejo in strmeče vprašajo: "Kdo si, da lahko tako govoriš s takšno močjo in čudovitostjo? Nam je postalo tako dobro! Ja - resnično Gospod nam je pomagal!"
32 Globoko presunjen reče Themann: "Tudi v bodoče ne obupajte, čeprav mislite, da ste na koncu! Bog moči in ljubezni, ki se je Sam boril s smrtjo in pogubo, je vendar zmagal, ter nam in vsem ljudem zapustil Svojega svetega duha, da bomo postali živi in polni Njegovega duha. Zdaj je Njegova moč izvršila čudež. Zato se Mu zahvalimo z vso vdanostjo in resnično zvestobo!"
33 Dalje ne more govoriti - kajti Arabec stoji poleg njega in začuden vprašuje: »Kaj pa si naredil tukaj? Jaz ne vidim nobenega umirajočega in trpečega več! Kdo pa si pravzaprav? Prišel si kot iskalec pomoči - in pomagaš na smrt zapisanim. Templarji se bodo prav veselili, ko jim bom to povedal.«
34 K temu Themann resno pripomni: "Poslušaj me! Tempelj ne bo zvedel ničesar o tem dogodku. Vse njih bom vzel s seboj v mojo domovino. Ti pa pojdi naprej po tej tvoji cesti in si poišči drugo delo. Ali pa hočeš, da na poti tudi ti obležiš? Prosim te v tvojem lastnem interesu. Ne preizkušaj Boga še bolj! Tem ubogim ujetnikom, katerim je bila vera najvišje in najsvetejše, je Bog lahko pomagal! Ti pa glej, kako boš lahko obstajal pred tvojo lastno vestjo, kajti ti si dal svojo voljo in svoje roke sovražniku Boga. Mene ne moreš več ovirati, da ne izvršim delo plemenite ljubezni do bližnjega, ker prav za tem mojim hotenje stoji vstali Jezus Kristus."
35 Ko Arabec hoče nekaj odvrniti, pride zopet neki sel: »Šaba! Pridi hitro, tvoji ljudje umrejo. Njihovo trpljenje je videti strašno!"

36 Brez, da bi spregovoril besedo, odide Themann za Arabcem, ostane pa pred šotorom v katerega je stopil Arabec in še sliši, kako on reče: "Tu je zaman vsaka pomoč!"
37 Tu pa Themann ne more drugače in vstopi v šotor ter vidi, kako se smrt pripravlja, da ugasne življenje obema bolnikoma.
38 Šaba pogleda Themanna – in kot v neki notranji borbi počasi vpraša: "Lahko tudi tema tukaj pomagaš?"
39 "Ne", odgovori Themann, »ker ubogim Nazarencem tudi nisem jaz pomagal - Kristus je bil njihov pomočnik! Samo tam, kjer se prava vera združi s pravim hotenjem, je lahko On veliki pomočnik. Vi pa ste sovražniki največjega prijatelja ljudi, zato vam Njegova pomagalna ljubezen ne more služiti!"
40 »Mi nismo nobeni Nazarenčevi sovražniki, temveč samo plačani tempeljski hlapci in ne vemo, kdo izvršuje naročila tempeljskega sveta in si nakopava sovraštvo križanega.«
41 »Jezus zaradi tega ni vaš sovražnik«, odgovori Themann, "toda vi ste stopili v vrste Njegovih sovražnikov. Če boste vi zdaj zopet opravljali pošteno delo in se odvrnili od vse hudobije, vam bo Bog zopet milostljiv in od vas odvrnil veliko nesrečo. Kajti sedaj niso več vaši ujetniki obsojeni na smrt, temveč vi, ker nosite v sebi strup uničevanja."
42 To je povzročilo, da je Arabec pričel razmišljati - nato stopi k enemu od umirajočih in tiho vpraša: »Torej sem jaz zaradi bednega denarja vaš morilec! Zgodilo se mi bo prav, če me bo doletela ista usoda!«
43 Nato se obrne k Themannu: »Prosi svojega Boga, da bi tudi mojim ljudem pomagal, ker so postali bedni zaradi mene. Jaz zdaj uvidim svojo krivdo in se hočem pokesati.«
44 »Ali se nočeš potruditi, da bi tega čudovitega Boga spoznal ti sam? Njega, ki pride pomagajoče in ljubeče naproti vsem ljudem, ki Ga iščejo?« vpraša Themann dobrotljivo. Da bi ti pokazal pravi pomen Njegove globoke odrešenjske ljubezni, ti povem iz notranjega pritiska ven: Tvojim ljudem je pomagano! Smrt nima nobene moči več nad njimi! Toda zdravi lahko postanejo šele, če bodo sami hoteli spoznati tistega, ki je Pomočnik in Rešitelj!"
45 Tako zapusti Themann šotor in gre zopet k ozdravljenim, ki ga veselo obkrožijo. On pa jih opomni: »Ostanite mirni in hvaležni zvestemu Bogu! Toda dopustite, da v vaših srcih vzklijejo prošnje in molitve za vaše sovražnike, ki to zdaj niso več, da bodo postali vaši bratje. To je edina zahvala Bogu, ki si jo On želi za pomoč, ki vam jo je podaril. Vaša zahvala pa naj bo, da molite za izgubljene brate. Vsaka sramotilna

beseda, vsako sebično dejanje do vas, vam mora postati spodbuda, njim dati najboljše in najsvetejše, vašo ljubezen in vašo nesebično služenje! Tudi v vašem nadaljnjem življenju v moji domovini prenašajte tega duha v srca vseh tistih, ki vas bodo obdajali. In Jezus, kot Zveličar in Odrešenik bo med vami deloval, pomagal in reševal. Zdaj pa dovolite, da v miru in tišini preživimo ta večer, da se okrepimo v zavesti : Bog nas potrebuje! Potem bomo prodrli v voljo Njegove ljubezni in On se bo vsem nam čudovito razodel! Ti pa, ti veliki Bog in najljubši Zveličar in Odrešenik, zaneti ogenj Svoje ljubezni v naših srcih! Amen!"
46 Sledi tišina - vsa srca so postala bolj vesela in ena edina zahvala vzplameni navzgor do Božjega-srca. Tako je tukaj v tej uri bila osnovana nova skupnost (občina), ki se je zaobljubila pomagati in služiti do odrešitve!
47 Vendar zdaj pride Arabec k Themannu rekoč: "Prijatelj, potrebujem te, kajti jaz ne vem nobenega nasveta več. Tvoje besede so kot oster meč, ki reže, toda ne rani. Pojdi z menoj v moj šotor, ti boš v meni našel zdaj drugega, kot pred nekaj urami. Mojim ljudem gre zdaj vidno bolje, zahvaljujoč tvoji ljubezni. Pomagaj tudi meni, ker zdaj vidim, kako napačno in zmotno je bilo do zdaj moje ravnanje in delo!"
48 »Naj se zgodi tako!« odgovori Themann. "Vendar ne smeš misliti, da bom jaz brez nadaljnjega odmeril tvoje verovanje, ki je potrebno za resnično pomoč. Kajti ponovno ti moram povedati, da nisem jaz tisti, ki bo pomagal, temveč sem jaz samo orodje odrešenjski 1jubezni. Če pa se hočeš resnično pustiti o tem in okrog tega poučiti, potem ti bom rad sledil v šotor.«
49 "Le pridi", prosi Arabec, »kajti zdaj se čutim bolj kot kdaj koli, odgovornega za moje ljudi in živali." Tako gresta oba v njegov šotor in Saba reče: »Prijatelj, poslati te je moral Bog, kajti po človeških merilih bi morali vsi umreti, jaz poznam to vročino, kogar zgrabi, tisti je otrok smrti!«
50 Po kratkem premoru odgovori Themann: "Ti si uvidel, da te obdaja neko sveto vodenje in, da je vse tvoje delo in dejanja zastraženo od Boga in Njegovih služabnikov? To ni slučaj, če se v urah največje stiske približuje odrešitev, jaz verujem samo še na povezavo in vodenje. Glej, jaz sem se hotel v Jeruzalemu samo zahvaliti in moliti k temu velikemu Bitju, katerega so mi opisali, kot Boga. Vendar, po čudovitem vodenju, se mi je Bog razodel v vsej Svoji veličini in čudoviti1jubezni. Res je moje srce polno največje hvaležnosti in bi zaradi veselja lahko samo vriskal, toda tedaj mi je pokazal Bog poleg Njegove krasote tudi trpljenje in bedo med ljudmi in jaz sem smel zdaj jasno spoznati: vseh bridkosti si je kriv vsak sam! Kjer se sme Bog v Svoji ljubezni in dobroti razviti v srcih tistih, ki so Njegovo bistvo resnično dojeli (razumeli), je vsa žalost in vsa beda prenehala! Kajti človekova nesreča je rojena v

njegovi oddaljenosti od Boga in njegovi trdosrčnosti. Mi lahko dokažeš, da v tvojem srcu ne živita več trdosrčnost in brezčutnost. V tvojih besedah, ki so rojene samo iz strahu, ni nobene zanesljivosti.
51 Odgovori Šaba: "Toda - kako bi ti lahko v tej uri dokazal, da resno mislim oziroma je to moja sveta resnost, da prekinem s starim življenjem?"
52 Themann ga pouči: "Prijatelj! Če bi ti jaz rekel, naredi to ali ono, nisi noben iz tebe ven nastali prosti človek in tvoje srce se nebi počutilo veselo in prosto. Če pa bi to delal prosto iz samega sebe, na kar bi te priganjal tvoj notranji duh, bi že prinesel dokaz, da si se spreobrnil in hočeš zdaj Bogu ponuditi svojo ljubezen. Zato, Šaba, poslušaj: Jaz te bom zdaj zapustil! Tam, pri ozdravljenih, bom počival do jutra. Ne vprašuj me več, temveč vprašaj Boga: "Kaj naj naredim?", da boš končno prišel v povezavo s Tistim, ki bi rad tudi v tebi prišel do veljave! Ti si slišal o križanem, slišal o čudežu vseh čudežev, njegovem vstajenju, in si imel dovolj časa, preveriti vero tistih, ki bi celo zavoljo svoje vere odšli v smrt! Da neki Bog živi, to veš, da pa tudi ti potrebuješ Boga, te uči tale ura! Njegova ljubezen pripada tudi tebi! To ti smem povedati iz najglobljega prepričanja. Zato se odloči in tako naj bo s teboj pomoč Boga in Njegov blagoslov!"
53 Hitro se Themann oddalji in odhiti zopet nazaj h kristjanom, ki v pobožnem miru čakajo na stvari, ki naj bi prišle. Vedo namreč: Pomoč je tu!
54 Tako pride noč. Nebesni obok se sveti v čudovitem sijaju zvezd, toda Themann nima nobenega miru. Dan je prinesel preveč veličine in čudovitosti, vse je postalo zopet živo v njem in še enkrat se mu razodene Bog v Svoji milosti, ker hoče svoj sklep udejanjiti: samo ne nazaj v preteklo življenje! Kar mi je podaril Bog, pripada zdaj vsem ljudem! In vedno bolj živ postaja ta sklep. Tedaj pa naenkrat ne more več razlikovati, ali je resničnost ali sen. Pred njim stoji sijoča postava in govori: »Obdrži to svojo voljo trdno z vnetim gibanjem, kajti pritok-moči večne ljubezni ti bo pritekala in ti dajala, kar bo potrebno za dovršitev! Pomisli pa, da ta izliv žive milosti doživijo samo nekateri, ker oni tako hitro ohromijo v njihovi volji in hotenju!"
55 »Kdo si ti?« pomisli Themann. Tu pa spregovori postava polna prisrčnosti: "Jaz sem ljubezen in življenje! Kdor živi iz Moje ljubezni, nosi tudi Moje življenje v sebi! Jaz sem brez imena - dokler mi ne boš ti dal imena in Mi svoje življenje ponudil za Moje. Jaz nisem nič več, kot hočem biti tu, kar boš naredil iz Mene! Zato iščem s hrepenečim srcem takšne, ki to življenje dojamejo v njegovem svetem pomenu in ga obsujejo z vsem bogastvom mojega srca, da se s tem preoblikujejo za nosilca Mojega Bitja (bistva) in Mojega živega duha."
56 Ponovno pomisli Themann: "Le kje sem že slišal te besede?" Tu je bil deležen

odgovora: »Niso bile besede, ki so iz preteklosti postale zopet prisotne, temveč duh te je vodil nazaj v tisto uro, ko si se namenil prestopiti to zemljo. Kar najvišja nebesa gledajo kot nalogo svojega (nebesnega) obstoja, si hotel ti nositi v tvojem mesenem in preizkusnem življenju, kot življenjsko načelo. Zato se te je Bog usmilil in ti poravnal tvojo pot, da boš dospel do tvojega čudovitega cilja in ne boš nosil v sebi nobeno drugo življenje več, kot to že od večnosti naprej si priborjeno Božje-življenje!"
57 In zopet razmišlja Themann: "Kako naj to razumem in dojamem? Neko življenje naj bi jaz že od večnosti poznal?" Tu mu dalje odgovori ljubka postava: »Ne tuhtaj preteklosti (preteklem) temveč glej z jasnimi očmi svoje naloge, ki si si jih sam postavil! Veliki cilj ti maha! To je sad tvoje ljubezni, tvojega hotenja in tvoje smrti. Kar se ti kot preteklost, bo na novo vstalo v nikoli končanem sijaju in popolnosti, na kateri se bodo krepili in nasitili celi rodovi tega in drugih svetov."
58 »Uganka nad uganko!« misli Themann, » pa vendar dobrodejne resnice.«
59 "Ne uganka", mu odgovori čudovito bitje, »temveč najvišje izpolnjenje bo tvoj delež, kar vse iz tega duha pričete nove ustvarjalne mogočnosti skrivajo v sebi. Kjer se to življenje ukorenini, deluje tudi vesoljni duh in podeli vsakemu dejanju večne vrednosti. Kar pogosto na videz izgleda, kot največji neuspeh, lahko vendar položi temelj življenja za veliko in bo nekoč žarel nazaj, kot dobri in sladki sadež.
60 Poglej Moje roke in noge! One so dokaz Mojih tebi namenjenih besed. One so znamenje Mojega navideznega poraza za Moje nasprotnike. Kaj pa so Mojim prijateljem in znancem? Največja spodbuda za osvojitev tega duha, ki je vzvišen nad vso hudobijo in ponuja ljubezen in razumevanje tudi tam, kjer je vse otrplo v smrtnem sovraštvu! Kateri pa tudi vsem slabotnim, bolnim in žalostnim lahko da moč in tolažbo. Samo v tem duhu lahko srečaš svojega resničnega Boga in se Mu predaš čisto v last! In od tiste ure naprej te več ne zanima lastno hrepenenje, temveč hrepenenje drugih. Zato si vtisni Mojo podobo v svoje srce in jo pusti oživeti v tebi, da se bo lahko tudi hrepenenje Moje ljubezni izpolnilo za zveličanje tvojih bratov."
61 Prikazen je izginila. Themann pogleda okrog sebe in bil je sam! Pride mu v zavest: On je bil vendar Gospod. Njegove brazgotine sem videl natančno. Oh, sedaj imam dokaz Njegove ljubezni! On se mi je prikazal, da bi po Njegovih besedah Njegova podoba živela v meni! 0 Gospod, s to ljubeznijo si mi odvzel tudi senco, da sem jaz, kot otrok tujega naroda manj, kot tisti od Tebe izvoljeni.
62 Obda ga sveti mir, kot v materinih rokah se počuti varnega in tako si govori: "Ta trenutek mi je povedal več, kot tisoč dokazov od zunaj. 0 kraljica, veseli se! Kako čudovito in dragoceno dobrino ti prinašam domov! Tvoj narod bo postal srečen, on bo doživel, kako zna naš Bog ljubiti in blagoslavljati!"

63 Z bližajočimi koraki je postal moten v svojem notranjem dvogovoru. Šaba, nemirni Arabec ga išče in najde še budnega. "Oprosti mi", reče tiho, "jaz ne najdem nobenega miru v sebi. Vsi ujetniki so zdravi, samo nam grozi bridka usoda in to samo zaradi moje krivde! Jaz uvidim, jaz sem premaganec, grenko in težko se mi je maščeval moj pohlep. Prišel sem do te odločitve, da vse predam tebi. Vodi ti po tvoji volji to potovanje do konca. Ker sem lastnik vseh konj, mul in vozov, lahko po prosti volji razpolagam z njimi, da mi boš mojo lastnino pozneje vrnil, v to sem prepričan, ker vendar hočeš samo pomagati."
64 Reče Themann čisto presenečen: "Ti hočeš resnično, Šaba, prepustiti meni prosto razpolaganje nad vsem? Tako je dobrota v tebi zmagala! Nikoli ti tega ne bo treba obžalovati! Kajti ti si se s tem sklepom postavil v vrsto tistih, ki hočejo služiti edino pravemu Bogu!"
65 Odgovori Šaba: "0 ne govori o tem! Kajti tudi dolga življenjska služba Bogu, s storjene žalosti nebi mogla več spremeniti. Ko bi vedel vse, bi se poln studa odvrnil od mene."
66 »Ne govori več, Šaba", ga prosi Teman, "o tvojem preteklem življenju boš prišel z Bogom na čisto! Jaz imam opravek s sedanjosti, kajti tvoj sklep, da hočeš služiti Bogu, mi že daje dokaz odvrnitve od preteklosti. Lezi zdaj v svoj šotor in počivaj, prihajajoči dan bo potreboval naše moči."
67 Tako se zgodi in vsi so bili deležni miru, samo Themann ostane buden, v molitvi preživi noč, in z veselim srcem pozdravi vzhajajoče sonce. Zdaj je bilo treba poskrbeti za svežo vodo za bolnike, in pomagalna ljubezen prejšnjih ujetnikov izvršuje čudeže. Vročina je minila, in po treh dneh lahko Themann prične s pripravami za odhod.

8. Božje darilo za kraljico

1 Brez nesreče prispejo v Gazo in tam dobi Šaba svojo lastnino zopet nazaj. Številni služabniki so presenečeni, ko vidijo njihovega gospoda prihajati z mnogimi tujci. Oni pa so srečni, da so pobegnili iz dežele, kjer jih je čakala smrt in poguba, zato veseli odidejo z rešiteljem v njegovo domovino. Po kratkem postanku se vkrca Themann z vsem spremstvom v najeto ladjo, ki je bila naložena že pred tem kupljenimi bogatimi zakladi za njihovo kraljico. Na tej vožnji je bila zdaj vsem služabnikom in ladijskim delavcem razodeta sveta resnica o Jezusu, ker je vsak od Jezusovih privržencev nekoč bil v (oziroma) prišel v bližnji stik z Zveličarjem.
2 Govorilo se je vedno znova, največji dogodek pa je bilo Njegovo vstajenje! Narejen je bil križ in tako je iz ladje nastala potujoča cerkev.
3 Minevali so dnevi, dokler ni nekega jutra sledilo pristajanje na nekem kraju ob Nilu,

kjer je bil Themann že pričakovan. Ker zdaj za mnoge priseljence ni bilo prisotnih dovolj vozov in živali, ostanejo ti v varstvu nekaterih Themannovih služabnikov.
4 Prisrčno je bilo slovo, in Themann kmalu izgubi iz oči tiste, ki so ostali* Po urah hitre ježe končno zagleda mesto, ki je bilo njegova domovina in tudi polje njegovega delovanja. Njegove misli veljajo sedaj samo njegovi kraljici in neki nemir se hoče dvigniti v njem, vendar on hoče ostati miren in tako moli. Ko pa je postala Jezusova podoba, ki se mu je prikazala v njem živa, si je bil gotov: On je pri meni!
5 V teh mislih ni bil pozoren na lepote svoje domovine, komaj da sliši prijazne klice ljudi iz njegove dežele, dokler končno ne zajašejo na dvorišče palače. Tu ga prijazno pričakajo in vsa hiša se je zbrala k pozdravu. Ko pa mu kraljica zakliče: »Prisrčno dobrodošel, dobrodošel v domovini", zgrabi hvaležno obe njeni roki in reče poln veselja: "0 kraljica! Doletela me je prevelika sreča! Najčudovitejše in največje, kar lahko doživi neki človek, se je zgodilo meni: Srečal sem Boga! Tebi in vsemu narodu prinašam dokaze Njegove neskončne Očetovske-1jubezni do vseh ljudi. To niso pravljice, kar smo mi slišali prej o božjem poslancu, temveč vse so globoke svete resnice! Kmalu, kmalu bo vsem oznanjeno: Tudi mi smo poklicani, da postanemo otroci velikega večnega Boga!"
6 Tu pa reče kraljica: "Themann! Ti si bil vedno pameten (preudaren) in nisi zlahka nekaj sprejel, kjer so ti manjkali dokazi! Če je res tako, kot praviš, potem je bila tvoja misija bogato blagoslovljena in ti si meni in mojemu narodu izkazal največjo uslugo! Vendar pojdimo v hišo, Themann, da bom od začetka in do konca izvedela vse."
7 In tako se zgodi. Z žgočim zanimanjem kraljica takoj vpraša: "Si tudi prepričan, da si zvedel popolno resnico o vsem, kar je o Jezusu in Njegovem delovanju prodrlo v mojo deželo in kako boš to utemeljil (razložil)?"
8 "0 kraljica, poslušaj!" odgovori popotnik navdušeno, "pred obličjem živega Boga, čigar vsemogočnost mi vsi poznamo, izpovedujem, da ne bom našel dovolj besed, da bi ti opisal vse dogodke, kakor sem jih smel doživeti! Ni bilo dovolj, da mi je bil sporočen živi evangelij po nekem božjem možu, ne dovolj, da sem odrešenikovo vsemogočno in zdravilno ljubezen smel doživeti, On, čigar Bitje (bistvo) nam je še tako nerazumljivo, mi je poklonil zate darilo: sedemdeset Njegovih najzvestejših privržencev, ki so z največjim trpljenjem in v obličju telesne smrti bili preizkušani v njihovem verovanju!
9 Sprejmi jih! V pristanišču čakajo tvojih navodil in tvoje ljubezni! To so možje in žene, ki so bili v osebnem stiku z Zveličarjem Jezusom. Vedi: Trdi in hudobni templarji so pribili na križ najboljšega med najboljšimi v Jeruzalemu! On pa je premagal tudi smrt in je lahko že po treh dneh sporočil vsem ljudem vest: "Glejte, jaz

živim in le tisti ,ki verjame Vame, bo večno živel!"
10 Kraljica posluša z ganjenim srcem. Nato pa reče: "Themann, jaz verujem tvojim besedam. 0 moj narod, veseli se! Kajti ničesar ne bom pustila nepreskušeno, vsi naj slišijo to veselo vest! Kako srečen bo lahko postal moj narod, šele tedaj, ko bo prodrla ta ena volja: Drugim biti pomočnik. Jutri bom sama s teboj obiskala tvoje negovance. To darilo naj mi bo sveto volilo! Jaz jim hočem poravnati poti, da bodo veseli in veselega srca pričevalci njihovega Boga pri nas, da bodo prevzeli velike naloge in postali duhovniki!"
11 Kraljica je držala besedo! Z njeno veliko ljubeznijo do resnice in neke energije, ki hoče ustvarjati samo veliko, premaga vse težave s strani njihovih duhovnikov. Na nekaterih lepih krajih so bili postavljeni križi z napisi, ki jih je narod rad krasil. Themann pa ostaja desna roka njegove gospodarice.
12 On sam pa je poznal samo enega svetovalca, Jezusa, ki se mi je prikazal v puščavi. Z Njim je občeval dnevno in v ljubezni do Njega je tudi dnevno našel nove naloge i dolžnosti, tako, da je kmalu postal svoji kraljici in tudi drugim soljudem nepogrešljiv učitelj in prijatelj!

Prevedla: Sara Pavlič